

ĢIMENES
,
DZĪVE

Ģimenes dzīve

Izvilkumu kompilācija no bahāju Rakstiem
un vēstulēm, kuras rakstīja Shoghi Effendi un
Vispasaules Taisnīguma Nams
un kuras rakstītas viņu vārdā

Sagatavojusi Vispasaules Taisnīguma Nama
Pētniecības nodaļa
2008. gada martā

Rīgas Bahai ticības draudze
2024

UDK 286
Gi574

Šis dokuments ir pieejams Bahāju uzziņu bibliotēkas „Vienotības pārles” vietnē: <https://bahai.lv/biblioteka/e-gramatas/>

Tulkots no teksta angļu valodā *Compilations: Family Life*. Pieejams: <https://www.bahai.org/library/>

No angļu valodas tulkojis Pēteris Folkmanis 2021. gadā.

Redaktors: Māris Pavlovs
Korektore: Irēna Kalniņa-Ābeltiņa
Maketētāja: Ineta Alvarado

Pirmais izdevums

© Rīgas Bahai ticības draudze, latviešu valodā, 2024
© Bahá'í International Community, angļu valodā

Atsauces uz Korānu
Korāna vārsmas latviešu valodā pēc Ulda Bērziņa tulkojuma
(*Korāns*. Latviešu valodā. Rīga: Neputns, 2011). Sūru un vārsmu
atsauces, kuras attiecas uz Korānu, ir numurētas pēc šīs versijas.

ISBN 978-9934-620-43-0 (PDF)
ISBN 978-9934-620-42-3 (iespiesta)

Satura rādītājs

I. Laulības saišu uzturēšana / 5

II. Vecāku un bērnu attiecības un pienākumi / 27

III. Ģimenes dzīves uzlabošana / 53

I.
Laulības saišu
uzturēšana

Izvilkumi no Bahá'u'lláh Rakstiem

Un, kad Viņam labpatika izrādīt pret cilvēkiem vēlību un dāsnumu un savest pasauli kārtībā, Viņš deva likumus un priekšrakstus; starp tiem Viņš iedibināja likumu par laulībām, padarīja tās par stipro pili labklājībai un pestīšanai un uzlika mums par pienākumu to, kas no Viņa svētajām debesīm mums tika pausts Viņa *Vissvētākajā grāmatā*.

(*Bahājiešu lūgšanas: Bahá'u'lláh, Báb un 'Abdu'l-Bahá atklāto lūgšanu izlase* (Rēzekne, 2003), 190. lpp.)
[1]

Stājieties laulībā, ak, ļaudis, lai varētu radīt tos, kas pieminēs Mani Manu kalpu vidū. Tāds ir mans aicinājums jums, turieties stingri pie tā, lai palīdzētu sev pašiem.¹

(The Kitáb-i-Aqdas, paragraph 63)
[2]

Tas jāzina visiem un šinī lietā jāsaņem pārliecības saules krāšņums un jātiek ar to apgaismotiem: sievietes un vīrieši ir bijuši un vienmēr būs vienādi Dieva acīs. Dieva gaismas Ausmas Vieta visiem izstaro savu starojumu ar tādu pašu mirdzumu. Patiesi, Dievs radīja sievietes vīriešiem un vīriešus – sievietēm. Vismīļākie cilvēki Dieva priekšā ir visstingrākie un tie, kas mīlestībā pret Dievu – lai augstu cildināta Viņa godība – ir pārspējuši citus ..

(No vēstuļraksta, kas tulkots no arābu un persiešu valodas)
[3]

Augstsirdības sākums ir, kad cilvēks tērē savu bagātību sev pašam, savai ģimenei un nabagajiem savu ticības brāļu vidū.

(*Bahá'u'lláh vēstuļraksti, kas atklāti pēc Kitáb-i-Aqdas* (Rīga, 2022), 10.14.)
[4]

---

¹ Šeit un tālāk *Kitáb-i-Aqdas: Vissvētākās grāmatas* paragrāfi un grāmatas pielikumi ir Ulda Ābeltiņa tulkojumā.

Izvilkumi no 'Abdu'l-Bahá rakstiem un runām

Bahāju laulība balstās uz abu pušu savstarpēju uzticību un savstarpēju siržu un prātu pieķeršanos. Kā vienam, tā otram tomēr ir jābūt augstākā mērā piesardzīgiem un rūpīgi jāiepazīst otras puses raksturs, lai abu saistošā derība kļūtu par saiti, kas pastāvēs mūžīgi. Viņiem jāizvēlas sev mērķis: kļūt par mīlošiem draugiem un biedriem un dzīvot saskaņā vienam ar otru dzīves laikā un mūžībā ..

Patiesa bahājiešu laulība ir tad, kad vīrs un sieva ir vienoti kā garīgi, tā fiziski, kad tie nepārtraukti pilnveido viens otru garīgi un visās Dieva pasaulēs gūst prieku nebeidzamā vienotībā. Tā ir bahāju laulība.

(*Abdu'l-Bahá rakstu izlase* (Rīga, 1995), 86.1.–86.2.)

[5]

Laulība starp cilvēkiem ir galvenokārt fiziska saite, un tāpēc šī apvienošanās var būt tikai pagaidu rakstura, jo tai jau iepriekš lemts izbeigties ar fizisku šķiršanos.

Turpretī starp Bahá ļaudīm laulībā ir jābūt gan fiziskai, gan arī garīgai kopībai, jo bahājiešu vīrs un sieva reibst no viena un tā paša vīna, abi ir iemilējuši to pašu Vaigu, kuram nav līdzīga, abi dzīvo un strādā viena un tā paša gara iedvesmoti, abus apgaismo tā pati godība. Saikne starp viņiem ir garīga, tāpēc tā ir saikne, kas turpināsies mūžīgi. Tāpat viņiem prieku nes stipras un ilgstošas saites fiziskajā pasaulē, jo, ja laulība balstās gan uz garīgo, gan uz miesisko, tad šī apvienība ir patiesa un pastāvēs mūžam. Ja pastāv tikai fiziskas saites un nekas vairāk, tad tā noteikti ilgs tikai kādu laiku un nepielūdzamā kārtā beigsies ar šķiršanos.

Tāpēc, kad Bahá ļaudis apņemas stāties laulībā, viņu apvienībai ir jābalstās uz patiesām attiecībām, gan garīgu, gan fizisku apvienošanos tā, lai viņu saite pastāvētu ikkatrā dzīves posmā un visās Dieva pasaulēs, jo šī patiesā vienesme atstaro Dieva mīlestību.

(*Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, 84.2.–84.4.)

[6]

Ak jūs, abi dievticīgie! Kungs, kuram nav līdzīga, ir radījis vīrieti un sievieti, lai tie dzīvotu viens ar otru vistuvākajā kopībā un lai tie būtu kā viena dvēsele. Viņi ir divi sabiedrotie, divi tuvi draugi, kam jārūpējas vienam par otra labklājību.

Ja viņi tā dzīvos, viņi staigās pa šo pasauli pilnīgā apmierinātībā, sirds svētlaimē un mierā un taps dievišķās laipnības un labvēlības izraudzīti debesu valstībā. Bet, ja viņi to neievēros, viņu dzīve būs rūgta, tie ik brīdi ilgosies pēc nāves un netiks ievēroti debesu valstībā.

Tiecieties tāpēc ar sirdi un dvēseli sadzīvot viens ar otru kā divi baloži vienā ligzdā, jo tas tiks svētīts abās pasaulēs.

(*‘Abdu’l-Bahá rakstu izlase, 92.1.–92.3.*)

[7]

Īsāk sakot, Dieva valstības pamats ir saskaņa un mīlestība, vienotība, attiecības un savienība, nevis atšķirības, īpaši starp vīru un sievu. Ja viens no šiem diviem laulātajiem kļūst par šķiršanās cēloni, tas neapšaubāmi nonāks lielās grūtībās, kļūs par milzīgu nelaimju upuri un piedzīvos dziļu nožēlu.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no persiešu valodas)

[8]

Cilvēkam ir ļoti svarīgi veidot ģimeni. Kamēr viņš ir jauns, jaunības pašapmierinātības dēļ viņš neapzinās tās nozīmi, bet tās neveidošana būs nožēlas avots, kad viņš kļūs vecāks .. Šajā spožajā Lietā precēta pāra dzīvei vajadzētu atgādināt eņģeļu dzīvi debesīs – dzīvi, kas pilna prieka un garīgas liksmes, vienotības un saskaņas dzīvi, gan prāta, gan fizisku draudzību. Mājai jābūt kārtīgai un labi iekārtotai. Viņu idejām un domām vajadzētu būt līdzīgām patiesības saules stariem un spožu zvaigžņu mirdzumam debesīs. Gluži kā diviem putniem viņiem jāvītero melodijas sadraudzības un saskaņas koka zaros. Viņiem vienmēr jābūt pacilātiem priekā un labpatikā un jābūt laimes avotam citu sirdīm. Viņiem jārada piemērs saviem līdzcilvēkiem, jāpauž patiesa un sirsnīga mīlestība vienam pret otru un jāizglīto savi bērni tā, lai tie daudzinau viņu ģimenes slavu un godību.

(No ‘Abdu’l-Bahá izteikumiem, kas tulkoti no persiešu valodas)

[9]

Laulībā, jo attālāka ir asinsradniecība, jo labāk, jo šāds attālums ģimenes saitēs starp vīru un sievu nodrošina cilvēces labklājības pamatu un veicina sadraudzību cilvēces starpā.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no arābu un persiešu valodas)
[10]

Dieva gudrība ir nolēmusi, ka laulības partneriem jābūt tālīnas izcelsmes. Tas ir, jo tālāka vīra un sievas radniecība, jo spēcīgākas, skaistākas un veselīgākas būs viņu atvases.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no arābu un persiešu valodas)
[11]

Protams, šodien visi ir jāaicina uz mīlestību, vienotību un laipnību; uz godaprātu, draudzību, sadraudzību un dievišķu pielūgsmi. Es ceru, ka jūs un jūsu dārgais vīrs varētu turpināt kalpot ar visu garu un smaržu un ka šajā pasaulē jūs varētu palikt divas mirdzošas sveces, un no mūžīgā horizonta jūs mirdzēsiet kā divas mirdzošas zvaigznes.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no persiešu valodas)
[12]

Kas attiecas uz tavu cienājamo vīru: tev pieklājas būt pret viņu ļoti laipnai, ņemt vērā viņa vēlēšanās, vienmēr samierināties ar viņu, līdz viņš sapratīs, ka, pievērsoties Dieva valstībai, tavs maigums pret viņu un tava mīlestība uz Dievu ir tikai pieauguši, tāpat kā tavs iejūtīgums pret viņa vēlmēm it visos apstākļos.

Es lūdzu Visuvareno, lai Viņš uztur tevi stipru tavā mīlestībā uz Viņu, lai tu varētu liet svētuma gaismu šajā zemē.

(*‘Abdu’l-Bahá rakstu izlase*, 91.2.–91.3.)
[13]

Ak, Dieva kalpone! Tava vēstule ir pienākusi. Tavs dārgais vīrs vēlas pabeigt izglītības iegūšanu, un tu ļoti vēlies doties uz Āfriku. Tagad jums ir jāapspriežas savā starpā, jārunā ar vislielāko mīlestību,

jāvienojas par saprātīgu lēmumu un jābūt pilnībā vienotiem, jo vīram un sievai jābūt gluži kā vienam cilvēkam, lai viņi varētu gūt panākumus visos jautājumos.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no persiešu valodas)
[14]

Jūs esat jautājis, vai vīrs spētu atturēt sievu no dievišķās gaismas pieņemšanas, vai arī sieva atrunāt vīru no iekļūšanas Dieva valstībā. Patiesībā neviens no viņiem nevar kavēt otra iekļūšanu Valstībā, ja vien vīram nav pārmērīgas pieķeršanās sievai vai sievai vīram. Patiešām, kad kāds no abiem pielūdz otru pakāpē, kas izslēdz Dievu, tas var kavēt viens otra tiešanos tikt pieņemtiem Viņa valstībā.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no arābu valodas)
[15]

Izvilkumi no vēstulēm, kas rakstītas Shoghi Effendi vārdā

Ir skumji un satraucoši, ka .. vīri un sievas reizēm ne acu galā nevar ieraudzīt viens otru.

Es ticu, ka visos šādos gadījumos mūsu aizgājušais Skolotājs mudināja tās bahājietes, kuru vīri neatbalsta viņu darbu, izrādīt pēc iespējas lielākas rūpes un iejūtību. Viņš uzskatīja, ka viņus varbūt daudz vairāk varētu pārliecināt ar mīlestību nekā ar strīdiem, taču būtu ļoti žēl, ja vīrs iebilstu pret viņas darbu ticības labā, kad viņa to veic līdztekus visam, kas viņai ir jāsniedz savai ģimenei.

(No 1928. gada 20. marta vēstules, kas rakstīta kādai ticīgajai)
[16]

Ir ļoti žēl, ka starp vīru un sievu rodas šāda viedokļu un pārliecības atšķirība, jo tā neapšaubāmi vājina šo garīgo saiti, kas ir ģimenes saiknes drošais aizsargvalnis, it īpaši grūtībās. Tomēr to iespējams novērst, rīkojoties tā, lai neatsvešinātu otru pusi. Īstenībā viens no Lietas mērķiem ir panākt ciešāku saikni mājās. Tāpēc visos šādos

gadījumos Skolotājs mēdza ieteikt paklausību otras puses vēlmēm un lūgšanas. Lūdziet, lai jūsu vīrs pamazām spēj saskatīt gaismu un vienlaikus rīkojieties tā, lai viņu tuvinātu, nevis izsauktu viņa aizspriedumus. Kad šī saskaņa būs nodrošināta, jūs varēsiet kalpot netraucēti.

(No 1928. gada 15. jūlija vēstules, kas rakstīta kādai ticīgajai)
[17]

Shoghi Effendi paļaujas uz to, ka .. jūsu sieva varēs veltīt nedaudz vairāk laika savai ģimenei, taču viņš arī cer, ka jūs varēsiet viņai palīdzēt iegūt laiku un iespēju kalpot viņas sirdij tik dārgai un tuvai Lietuvai, un viņas kalpošana tai tiek ļoti augstu novērtēta.

(No 1931. gada 19. jūnija vēstules, kas rakstīta kādam cilvēkam)
[18]

Attiecībā uz jūsu jautājumu par bahāju laulības būtību un raksturu: kā jūs pareizi norādījāt, šādas laulības nosacījums ir visu četru vecāku pilnīga piekrišana. Arī jūsu izteikums par to, ka cilvēces vienesmes princips neļauj jebkuram patiesam bahājietim uzskatīt pašu cilvēka rasi par savienošānās šķērsli, ir pilnīgi saskaņā ar ticības mācību šajā jautājumā. Jo gan Bahá'u'lláh, gan 'Abdu'l-Bahá nekad nav noraidījuši divu dažādu rasu cilvēku laulības ideju, nedz arī atturējuši no tās. Bahāju mācība pēc savas būtības uzvar visus rases uzliktos ierobežojumus, un tādēļ to nevar un nekad nedrīkst identificēt ar kādu konkrētu rasu filozofijas skolu.

(No 1935. gada 27. janvāra vēstules, kas rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei)
[19]

Tādējādi bahāju dzimumattiecību morāles standarts ir ļoti augsts, taču tas nebūt nav nepamatoti stingrs. Brīvā mīlestība tiek nosodīta, turpretī laulība tiek uzskatīta par svētu aktu, uz kura īstenošanu ikvienu cilvēku vajadzētu mudināt, bet ne to uzspiest. Dzimuma instinkts, tāpat kā visi citi cilvēku instinkti, nebūt nav ļaunums. Tas ir spēks, kurš, pareizi vadīts, var sagādāt cilvēkam prieku un

gandarījumu. Ja tas tiek izmantots nepareizi vai ļaunprātīgi, tas, protams, rada neapbrēķināmu kaitējumu ne tikai cilvēkam, bet arī sabiedrībai, kurā viņš dzīvo. Kaut arī bahājieši nosoda askētismu un visas sevis apspiešanas galējās formas, viņi vienlaikus nelabvēlīgi vērtē pašreizējās dzimuma ētikas teorijas, kas var vien nest postu cilvēku sabiedrībai.

(No 1935. gada 29. maija vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[20]

Jo Bahá'u'lláh savā likumu grāmatā skaidri atklāj, ka pats laulības mērķis ir bērnu radīšana, kuri izauguši varēs pazīt Dievu un atzīt un ievērot Viņa baušļus un likumus, kas atklāti caur Viņa Vēstnešiem. Tādējādi saskaņā ar bahāju mācību laulība galvenokārt ir sociāla un morāla rīcība. Tai ir mērķis, kas pārsniedz vecāku tiešās personiskās vajadzības un intereses.

(No 1935. gada 14. oktobra vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[21]

Kas attiecas uz jūsu vīra attieksmi pret Lietuvu: lai arī tā ir nedraudzīga, jums vienmēr jācer, ka ar samierinošiem un draudzīgiem līdzekļiem, ar gudrām, taktiskām un pacietīgām pūlēm jūs pakāpeniski varēsiet iegūt viņa simpātijās pret ticību. Nekādā gadījumā nevajadzētu mēģināt viņam ar varu diktēt un uzspiest savu personisko reliģisko pārliecību. Jūs nedrīkstat arī pieļaut, ka viņa pretestība Lietuvai nopietni kavētu jūsu darbību tās izplatīšanā .. Jums jārikojas pacietīgi, taktiski un ar pārliecību, ka jūsu centienus vada un stiprina Bahá'u'lláh.

(No 1937. gada 23. jūlija vēstules, kas rakstīta kādai ticīgajai)
[22]

Lai gan Aizbildnis pilnībā atbalsta jūsu vēlmi visu savu dzīvi veltīt kalpošanai Lietuvai, viņš arī izjūt nepieciešamību pievērst jūsu uzmanību faktam, ka gadījumā, ja apprecaties, jūsu kā bahājiertes pienākums būtu neaizmirst par mājas pienākumiem, kas patiešām ir tieša un būtiska jūsu vispārējā bahāju darba sastāvdaļa. Ģimenes apsvērumi,

protams, ir pakārtojami Lietas kolektīvajām interesēm un labklājībai. Bet, ja bahājietis vēlas dzīvot normālu, līdzsvarotu un konstruktīvu dzīvi, viņam tiem jāpiešķir pienācīga nozīme. Lojalitātes gadījumi, ar kuriem saskaras bahājieši, nav vienlīdz saistoši un svarīgi, taču tas ne vienmēr nozīmē, ka tie ir nesamierināmi.

(No 1937. gada 23. novembra vēstules, kas rakstīta kādai ticīgajai)
[23]

Īsumā, bahāju dzimumu koncepcija balstās uz pārliecību, ka šķīstība ir stingri jāīsteno abiem dzimumiem ne tikai tāpēc, ka tā pati par sevi ir ļoti slavējama no ētikas viedokļa, bet arī tāpēc, ka tā ir vienīgais ceļš uz laimīgu un veiksmīgu laulību dzīvi. Jebkāda veida dzimumattiecības ārpus laulības nav pieļaujamas, un tas, kurš pārkāpj šo noteikumu, ne tikai būs atbildīgs Dieva priekšā, bet arī saņems nepieciešamo sabiedrības sodu.

Bahá'í ticība atzīst dzimumtieksmes vērtību, bet nosoda tās nelikumīgo un neiederīgo izpausmi, piemēram, brīvo mīlestību, laulību tikai karjeras interesēs un citas, kuras visas uzskata par pārliecinoši kaitīgām cilvēkam un sabiedrībai, kurā viņš dzīvo. Pareiza dzimuminstinkta izmantošana ir katra cilvēka dabiskās tiesības, un tieši šim nolūkam ir izveidota laulības institūcija. Bahājieši atbalsta nevis dzimuma impulsa apspiešanu, bet gan tā iegrožošanu un valdīšanu pār to.

(No 1938. gada 5. septembra vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[24]

Laulības institūcija, kuru iedibinājis Bahá'u'lláh, vienlaikus piešķirot pienācīgu nozīmi laulības savienības fiziskajam aspektam, tiek uzskatīta kā pakārtota morālajiem un garīgajiem mērķiem un funkcijām, ar kurām to ir apveltījis visuviedais un mīlošais Likteņlēmējs. Tikai tad, kad šīm dažādajām vērtībām katrai tiek piešķirta pienācīga nozīme, un tikai pamatojoties uz fiziskā pakļaušanu morālajam un miesīgā – garīgajam, laulību attiecībās

var izvairīties no pārmērīgās izlaidības un vaļības, kāda mūsu pagrimušajā laikmetā tik bēdīgā kārtā izpaužas, un ģimenes dzīve var tikt atjaunota sākotnējā šķīstībā, lai tā pildītu patieso funkciju, kuras dēļ to ir iedibinājis Dievs.

(No 1939. gada 8. maija vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[25]

Jautājums, kuru jūs uzdodat par to, vai pieļaujama dziļa mīlestības saikne ar kādu, ko satiekam, izņemot mūsu vīru vai sievu, ir viegli definējams, ņemot vērā mācību. Šķīstība nozīmē neaptraipītu, šķīstu seksuālo dzīvi gan pirms, gan pēc laulības. Pirms laulībām absolūti šķīsti, pēc laulībām absolūti uzticīgi savam izvēlētajam pavadonim. Uzticīgi visos dzimumaktos, uzticīgi vārdos un darbos ..

.. Ārpus savas parastās, likumīgās laulības dzīves viņiem jācenšas nodibināt draudzības un mīlestības saites, kas ir mūžīgas un balstās uz cilvēka garīgo dzīvi, nevis uz viņa fizisko dzīvi. Šī ir viena no daudzajām jomām, kurā bahājiešiem ir jārada piemērs un ceļš uz patiesu cilvēka dzīves standartu, kad cilvēka dvēsele tiek paaugstināta un viņa ķermenis ir vien instruments viņa apgaismotajam garam. Lieki piebilst, ka tas neliedz dzīvot pilnīgi normālu seksuālo dzīvi likumīgajā laulības ceļā.

(No 1941. gada 28. septembra vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[26]

Viņš ir ļoti apbēdināts, uzzinot par grūtībām, kas radušās starp jums un jūsu vīru saistībā ar jūsu bērnu izglītību. Visos gadījumos, kad bahājieši apprecas ar cilvēkiem, kuri nav bahājieši, it īpaši tad, ja viņi ir citā ticībā, viņiem iepriekš vajadzētu būt zināmai izpratnei par bērnu turpmāko reliģisko audzināšanu; ja tas nav izdarīts un ja vecāki nevar vienoties, bahājietai jāvērsas pie savas padomes.

(No 1947. gada 8. septembra vēstules, kas rakstīta kādai ticīgajai)
[27]

Viņam ir stingra pārlicība, ka, ja iespējams, bahājiešiem, it īpaši tādiem, kas kalpo Lietuvai tik aktīvi un acīmredzami kā jūs un jūsu ģimene, būtu jārāda jauna ticīgajiem un jauna bahājiešiem visādā ziņā vislabākā priekšzīme. Tā kā Bahá'u'lláh tik ļoti bija pret šķiršanos (kaut arī Viņš to atļauj) un uzskatīja laulību par sakrālo atbildību, ticīgajiem būtu jādara viss iespējamais, lai saglabātu noslēgtās laulības un izveidotu no tām priekšzīmīgas savienības, ko pārvalda cēlākie nolūki.

(No 1947. gada 19. oktobra vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[28]

Laulību grūtības bieži ir ļoti sarežģītas un smalkas, un mums, bahājiešiem, kas ir apgaismoti un progresīvi cilvēki, ja tas šķiet nepieciešami vai vēlami, nevajadzētu vilcināties vērsties pie zinātnes, lai saņemtu palīdzību šādos jautājumos. Ja jūs un jūsu vīrs pārrunātu savas problēmas – kopā vai atsevišķi – ar labu ārstu, jūs varētu noskaidrot, ka varat izārstēt savu vīru, vai vismaz mēģināt to izdarīt. Būtu ļoti žēl, ja divi ticīgie, kas ir vienoti šajā godājamajā Lietuvā un svētīti ar ģimeni, nespētu dzīvot kopā patiešām saskanīgi, un viņš uzskata, ka jums vajadzētu rīkoties konstruktīvi un neļaut situācijai pasliktināties. Kad pār vīru un sievu sāk krist atšķirtības ēna, viņiem vajadzētu visiem līdzekļiem censties novērst tās piepildīšanos.

(No 1949. gada 5. jūlija vēstules, kas rakstīta kādai ticīgajai)
[29]

Viņš iesaka jums vismaz uz laiku mēģināt samierināties ar savu vīru, veltot viņam sevi, esot mīlošai un pacietīgai. Varbūt šādā veidā jūs varat mikstināt viņa pretestību ticībai. Tomēr viņam nav tiesību mēģināt likt jums no tās atteikties. Individuālās dvēseles attiecības ar tās Radītāju ir tīri personiskas un sakrālas, un nevienam nav tiesību diktēt savu gribu šādos jautājumos.

(No 1950. gada 17. februāra vēstules, kas rakstīta kādai ticīgajai)
[30]

Izvilumi no Vispasaules Taisnīguma Nama un tā vārdā rakstītām vēstulēm

Bahá'u'lláh bija ieradies nest vienotību pasaulei, un būtiska vienotība ir ģimenes vienotība. Tāpēc mums jātic, ka ticība ir paredzēta ģimenes stiprināšanai, nevis vājināšanai. Piemēram, kalpošana Lietai nedrīkst izsaukt nevērību pret ģimeni. Jums ir svarīgi saplānot laiku tā, lai jūsu ģimenes dzīve būtu harmoniska un jūsu mājsaimniecība saņemtu tai nepieciešamo uzmanību.

Bahá'u'lláh arī uzsvēra apspriedes nozīmi. Mums nevajadzētu domāt, ka šī vērtīgā risinājumu meklēšanas metode attiecas tikai uz Lietas administratīvajām iestādēm. Ģimenes apspriedes, kurās tiek izmantotas pilnīgas un atklātas diskusijas un kuras veicina apziņu par mērenības un līdzsvara nepieciešamību, var būt panaceja sadzīves konfliktiem. Sievām nevajadzētu mēģināt dominēt pār saviem vīriem, nedz arī vīriem – pār sievām.

(No 1978. gada 1. augusta vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[31]

‘Abdu’l-Bahá vēstulraksts ..., uz kuru jūs atsaucaties savas vēstules pirmajā rindkopā, ir tikai pamudinājums, nevis rīkojums.² Turklāt tas tika atklāts par godu dažām bahājiešu sievietēm Irānā, kuras, iespējams, rakstīja ‘Abdu’l-Bahá, meklējot norādījumus par konkrētu

---

² Šis ticīgais jautāja par norādījumu uz sievas „paklausību un uzmanību pret savu vīru,” kas atrodams šī ‘Abdu’l-Bahá atklātā vēstulraksta tekstā:

„Ak, vispietiekamā Dieva kalpones!

Piepūlieties, lai jums būtu iespēja iegūt tikumus, kas jūs cels godā un atšķirs no visām sievietēm. Protams, sievietei nav lielāka lepnuma un goda kā būt par kalponi Dieva diženuma galmā; un īpašības, kas viņai ļauj izpelnīties šo stāvokli, ir modra un mundra sirds; stingra pārliecība par nesalīdzināmā Dieva vienotību; sirsnīga mīlestība pret visām Viņa kalponēm; nevainojama tiklība un šķīstība; paklausība un uzmanība pret savu vīru; savu bērnu izglītošanai un audzināšanai veltītā rūpība; nosvērtība, mierīgums, cieņa un pašsavaldība; čaklums slavēt Dievu un pielūgt Viņu gan naktī, gan dienā; pastāvība un stingrība Viņa svētajā derībā; un vislielākā dedzība, entuziasms un pieķeršanās Viņa Lietai. Es lūdzu Dievu, lai katra no šīm veltēm tiktu piešķirta jums.”

situāciju. Diemžēl apstākļi, kādos atklāts vēstuļraksts, nav zināmi, jo ienākošā vēstule vai pieprasījums nav atrasti. Tāpēc citāts jāuzskata par pamudinājumu, kas tika atklāts konkrētas situācijas risināšanai. Šis citāts, tāpat kā daudzi citi, ir iekļauts kompilācijā, lai sniegtu draugiem pieejamos Rakstus par dažādiem ģimenes dzīves aspektiem.

Tulkojums ir pārbaudīts, un nav šaubu, ka teksts angļu valodā ir pareizs.

Kā jūs sakāt, vīriešu un sieviešu vienlīdzības princips ir nepārprotams. Raksti par šo tēmu ir skaidri un vienoziņīgi. Taisnīguma Nams atkal un atkal ir norādījis, ka ir gadījumi, kad vīram un sievai būtu jāpakļaujas vienam otra vēlmēm. Kādos apstākļos precīzi būtu īstenojama šāda piekāpšanās, katrs pāris nosaka pats. Ja, nedod Dievs, viņi nespēj vienoties un viņu nesaskaņas noved pie atsvešināšanās, viņiem vajadzētu lūgt padomu no tiem, kuriem viņi uzticas un uz kuru labvēlību un pamatotu spriedumu viņi paļaujas, lai saglabātu un stiprinātu savas saites kā vienota ģimene.

Taisnīguma Nams cer, ka šis skaidrojums palīdzēs mazināt jūsu neizpratni attiecībā uz vīra un sievas tiesībām ģimenē. Tomēr, iespējams, jūs vēlēsit atsaukties uz nesen izdoto kompilāciju par sievietēm, lai gūtu pilnīgāku skaidrību.

(No 1986. gada 2. oktobra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)

[32]

Kā jūs jau zināt, cilvēces vienesmes princips bahāju Rakstos ir aprakstīts kā ass, ap kuru griežas visa Bahá'u'lláh mācība. Tam piemīt visaptveroša iedarbība, kas iespaido un pārveido visas cilvēka darbības dimensijas. Tas prasa veikt būtiskas izmaiņas cilvēku savstarpējās attiecībās un izskaust tos mūžsenos ieradumus, kas liedz katram cilvēkam pienācīgās cilvēktiesības un iejūtīgu un cieņas pilnu attieksmi.

Ģimenes apstākļos ir jāievēro visu tās locekļu tiesības. 'Abdu'l-Bahá ir paziņojis:

„Ģimenes saišu kopveselums ir pastāvīgi jāņem vērā, un nedrīkst pārkāpt atsevišķu locekļu tiesības. Dēla, tēva, mātes tiesības – nevienas no tām nedrīkst pārkāpt, nevienam nav

jābūt patvaļīgam. Tāpat kā dēlam ir noteikti pienākumi pret savu tēvu, arī tēvam ir noteikti pienākumi pret savu dēlu. Mātei, mātai un citiem māsaimniecības locekļiem ir noteiktas īpašas tiesības. Visas šīs tiesības un privilēģijas ir jāsaglabā..”

Fiziski spēcīgo spēka pielietošana pret vājajiem kā līdzeklis savas gribas uzspiešanai un vēlmju piepildīšanai ir bahāju mācības klajā pārkāpums. Nav attaisnojuma tam, ka kāds piespiež otru darīt to, ko viņš nav gribējis, pielietojot spēku vai vardarbības draudus. ‘Abdu’l-Bahá ir rakstījis: „Ak jūs, kas Dievu mīlat! Šajā visuvarenā Dieva ciklā vardarbība un spēka pielietošana, ierobežojumi un apspiešana ir nosodīti.” Lai tie, kuri, kaislību dēļ vai arī nespēdami savaldīt savas dusmas, krīt kārdinājumā būt vardarbīgi pret citu cilvēku, ņem vērā šādas nožēlojamās izturēšanās nosodījumu Bahá’u’lláh atklāsmē.

Starp morālās lejupeļsmes pazīmēm degradējošajā sabiedriskajā iekārtā ir liels vardarbības biežums ģimenē, pazemojošas un nežēlīgas izturēšanās pret laulātajiem un bērniem pieaugums un seksuālās vardarbības izplatība. Ir svarīgi, lai Diženā Vārda kopienas biedri ļoti rūpētos, lai viņi nepieļautu šādas prakses akceptēšanu tās izplatības dēļ. Viņiem vienmēr jāņem vērā pienākums rādīt priekšzīmi ar jaunu dzīvesveidu, kas izceļas ar cieņu pret visu cilvēku godu un tiesībām, ar paaugstinātu morālo toni un ar brīvību no apspiešanas un visa veida ļaunprātīgas izmantošanas.

Bahá’u’lláh ir noteicis apspriedi kā līdzekli, ar kuru jāpanāk vienošanās un jādefinē kolektīvā rīcība. Tā ir piemērojama laulības partneriem un ģimenē, kā arī visās jomās, kurās ticīgie piedalās savstarpēju lēmumu pieņemšanā. Tā prasa visiem dalībniekiem paust savu viedokli pilnīgi brīvi un nesatraucoties, ka viņiem tiks izteikta neuzticība vai arī viņu viedoklis tiks noniecināts; šie veiksmes priekšnoteikumi nav panākami, ja pastāv bailes no vardarbības vai varmācības.

Vairāki jūsu jautājumi attiecas uz attieksmi pret sievietēm, un tos vislabāk var apsvērt, ņemot vērā bahāju mācībā izklāstīto dzimumu līdztiesības principu. Šis princips ir daudz vairāk nekā apbrīnojama ideālu formulējums vārdos; tam ir dziļa ietekme visos cilvēku attiecību aspektos, un tam jābūt neatņemamam bahājiešu mājas un kopienas dzīves elementam. Šī principa piemērošana rada izmaiņas

paradumos un praksē, kas dominē daudzus gadsimtus. Piemērs tam ir atrodams atbildē, kas sniegta Shoghi Effendi vārdā uz jautājumu, vai bahāju mācība tradicionālo praksi, saskaņā ar kuru vīrietis bildina sievieti, ir mainījusi tā, lai būtu atļauts sievietei bildināt vīrieti. Atbilde ir šāda: „Aizbildnis vēlas paziņot, ka starp abiem pastāv pilnīga vienlīdzība un ka nav pieļaujama atšķirība vai priekšroka.” Ar laiku, bahājiešu vīriešiem un sievietēm cenšoties pilnībā īstenot dzimumu līdztiesības principa ievērošanu, radīsies dziļāka izpratne par šī vitālā principa tālejošajām sekām. Kā paziņojis ‘Abdu’l-Bahá: „Kamēr nav pilnībā nodibināta un sasniegta vienlīdzības realitāte starp vīrieti un sievieti, cilvēces augstākā sociālā attīstība nav iespējama”.

Vispasaules Taisnīguma Nams pēdējos gados ir mudinājis aicināt bahājiešu sievietes un meitenes plašākā mērogā piedalīties savu kopienu sociālajā, garīgajā un administratīvajā darbībā un ir aicinājis bahājiertes celties un demonstrēt savu nozīmīgo lomu visās ticības kalpošanas jomās.

Vīrieša spēka pielietošana, lai uzspiestu sievietei savu gribu, ir nopietns bahāju mācības pārkāpums. ‘Abdu’l-Bahá ir paziņojis, ka:

„Pagātnē pār pasauli ir valdījis spēks, un vīrietis ir dominējis pār sievieti, pateicoties ķermeņa un prāta spēcīgākajām un agresīvākajām īpašībām. Bet līdzsvars jau mainās; fizisks pārkāpums zaudē savu dominējošo lomu, un prāta modrība, intuīcija un mīlestības un kalpošanas garīgās īpašības, kurās ir spēcīga sieviete, gūst virsroku.”

Bahājiešiem vīriešiem ir iespēja demonstrēt apkārtējai pasaulei jaunu pieeju attiecībām starp dzimumiem, kur agresija un spēka izmantošana tiek novērsta un aizstāta ar sadarbību un apspriešanos. Vispasaules Taisnīguma Nams, atbildot uz tam adresētajiem jautājumiem, ir norādījis, ka laulību attiecībās ne vīram, nedz sievai nekad nevajadzētu netaisnīgi dominēt pār otru un ka ir gadījumi, kad vīram un sievai būtu jāpiekāpjas vienam otra vēlmēm tad, ja vienošanos nevar panākt pēc apspriedes; katram pārim precīzi jānosaka, kādos apstākļos šāda piekāpšanās ir pieļaujama.

No paša Bahá’u’lláh spalvas ir nācis šāds apgalvojums par attieksmi pret sievietēm:

„Dieva draugiem jābūt rotātiem ar taisnīguma, vienlīdzības, laipnības un mīlestības rotu. Tā kā viņi neļauj sevi pakļaut nežēlībai un pārkāpumiem, viņiem tāpat nevajadzētu ļaut šādai tirānijai piemeklēt Dieva kalpones. Viņš, patiesi, runā patiesību un pavēl to, kas nāk par labu Viņa kalpiem un kalponēm. Viņš ir visu Aizsargs šajā un nākamajā pasaulē.”

Nevienam bahājiešu vīram nekad nevajadzētu sist sievu vai pakļaut viņu nežēlīgai izturēšanās formai; tā rīkoties būtu nepieņemami ļaunprātīga laulības attiecību izmantošana un būtu pretrunā ar Bahá'u'lláh mācību.

Garīgo vērtību trūkums sabiedrībā noved pie tā, ka tiek degradēta attieksme, kurai jāregulē attiecības starp dzimumiem, pret sievietēm izturoties tikai kā pret seksuāla apmierinājuma objektiem un liedzot cieņu un pieklājību, uz kuru visiem cilvēkiem ir tiesības. Bahá'u'lláh ir brīdinājis: „Tie, kas seko savām iekārēm un samaitātajām tieksmēm, ir nomaldījušies un izniekojuši savas spējas. Viņi patiešām ir pazuduši.” Ticīgie varētu labi apdomāt augsto uzvedības standartu, uz kuru viņi tiek mudināti tiekties Bahá'u'lláh apgalvojumā par Viņa „patieso sekotāju”, ka: „Un, ja viņš satiktu visskaistāko un piemilīgāko no sievietēm, viņš nejustu savā sirdī ietrīsamies ne mazāko iekāri baudīt šo skaistumu. Šāds cilvēks, patiesi, ir radīts šķīsts un neaptraipāms. Tādi ir norādījumi, kurus Sirmgalvja spalva, kā to vēlējis pats visuvarenais un visudāsnaiss Kungs.”

Viens no briesmīgākajiem dzimumnoziedzumiem ir izvarošana. Kad tai par upuri kritusi ticīgā, viņai ir tiesības uz savas kopienas locekļu mīlestības pilnu palīdzību un atbalstu, un, ja viņa to vēlas, viņa var brīvi ierosināt lietu pret vainīgo saskaņā ar savas zemes likumiem. Ja šī uzbrukuma dēļ viņai iestājas grūtniecība, bahāju iestādes nedrīkst uz viņu izdarīt spiedienu apprecēties. Jautājumā par to, vai viņai jāturpina vai jāpārtrauc grūtniecība, viņai pašai jāizlemj par turpmāko rīcību, ņemot vērā medicīniskos un citus būtiskus faktorus, kā arī ņemot vērā bahāju mācību. Ja viņa izvarošanas rezultātā dzemdē bērnu, lēmums, vai lūgt finansiālu atbalstu bērna uzturēšanai no tēva, ir atstājams viņas ziņā; tomēr viņa pretenzijas uz jebkādam tiesībām attiecībā uz bērnu saskaņā ar bahāju likumiem tiktu apšaubītas, ņemot vērā attiecīgos apstākļus.

Aizbildnis viņa vārdā rakstītajās vēstulēs ir paskaidrojis, ka „Bahá'í ticība atzīst dzimumtiesības vērtību” un ka „pareiza dzimuminstinkta izmantošana ir katra cilvēka dabiskās tiesības, un tieši šim nolūkam ir izveidota laulības institūcija”. Šajā laulības attiecību aspektā, tāpat kā visos citos, jāisteno abpusēja iedziļināšanās un cieņa. Ja bahájieta cieš no vardarbības vai ja vīrs viņu izvaro, viņai ir tiesības vērsties garīgajā padomē, lai saņemtu palīdzību un padomu, vai meklēt juridisko aizsardzību. Šāda ļaunprātīga izmantošana nopietni apdraudētu laulības turpināšanos un varētu izraisīt nesamierināmu nepatiku.

(No 1993. gada 24. janvāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[33]

.. Atbildot ticīgajam, kurš vēlējās iegūt dziļāku izpratni par citātu, kur teikts, ka tēvs uzskatāms par ģimenes galvu, Taisnīguma Nama vārdā rakstītā vēstulē tika paziņots:

„Kā jūs savā vēstulē norādījāt, Vispasaules Taisnīguma Nams ir apgalvojis, ka, secinot no vairākiem viņam uzliktajiem pienākumiem, tēvu var uzskatīt par ģimenes „galvu”. Tomēr šim terminam nav tādas pašas nozīmes kā parasti. Drīzāk būtu jāmeklē jauna nozīme, ņemot vērā vīriešu un sieviešu līdztiesības principu un Vispasaules Taisnīguma Nama paziņojumus, ka ne vīram, ne sievai nekad nevajadzētu netaisnīgi dominēt vienam pār otru. Taisnīguma Nams jau iepriekš, atbildot uz kāda ticīgā jautājumu, ir paziņojis, ka termina „ģimenes galva” lietošana „nepiešķir vīram pārākumu un nedod viņam īpašas tiesības mazināt pārējo ģimenes locekļu tiesības”. Tas ir arī vēstījis, ka, ja pēc mīlestības pilnas apspriešanās nav iespējams panākt vienošanos, „ir gadījumi, .. kad sievai jāpiekāpjas vīram un ir gadījumi, kad vīram jāpiekāpjas sievai, bet nevienam nekad nevajadzētu netaisnīgi dominēt pār otru”; šī nozīme ir krasā pretstatā termina „galva” parastajam lietojumam, ar kuru bieži tiek saprastas neierobežotas tiesības pieņemt lēmumus, ja vīrs un sieva nevar panākt vienošanos.”

(No 1993. gada 15. jūlija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[34]

Vienotības saglabāšana starp precētiem pāriem ir ārkārtīgi svarīga, un, ja to kavē kalpošana Lietuvai, ir jāatrod risinājums, kas šo situāciju izlabo.

Citiem vārdiem sakot, jebkuram izvēlētajam ceļam jābūt tādām, kas kalpo gan ticības interesēm, gan vienlaikus veicina jūsu laulības savienības stiprināšanu. No šī fragmenta no mīļotā Aizbildņa vārdā rakstītas vēstules jūs sapratīsiet, ka draugi nekad netiek mudināti izmantot ticību kā ieganstu savas ģimenes atstāšanai novārtā:

„Protams, Shoghi Effendi vēlas, lai jūs un citi draugi visu laiku un enerģiju veltītu Lietuvai, jo mums ļoti nepieciešami kompetenti darbinieki, taču mājas ir iestādījums, kuru Bahá'u'lláh ir ieradies nostiprināt, nevis vājināt. Daudzi skumji atgadījumi ir notikuši bahāju mājās vien tāpēc, ka šī patiesība ir tikusi ignorēta. Kalpojiet Lietuvai, bet atcerieties arī savus pienākumus pret savām mājām. Jums ir jāatrod līdzsvars un jāsaprot, ka viens no šiem pienākumiem neliek jums atstāt novārtā otru.”

(No 1994. gada 18. aprīļa vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[35]

.. Noderīgi atzīmēt, ka laulības attiecības ir tādas, kas daudzos gadījumos prasa dziļu katra partnera uzvedības pielāgošanu. Tā kā attiecību tuvība atklāj viņu raksturos labāko un sliktāko, abi partneri, tā sakot, ir iesaistīti līdzsvarošanas darbībā. Daži pāri spēj jau pašā sākumā sasniegt un arī uzturēt augstu saskaņas pakāpi visā laulībā. Daudzi citi uzskata, ka viņiem kādu laiku jācīnās, lai sasniegtu šādu saskaņu. Lai gan ir taisnība, ka laulībā katras puses personiskās tiesības ir jāievēro arī otram, tomēr jāpatur prātā, ka vienas puses attiecības ar otru nav balstītas tikai uz juridisku uzstādījumu. Mīlestība ir tās pamats. Šajā gadījumā tīri juridiskā reakcija uz partnera nepareizu rīcību nav piemērota.

(No 1996. gada 2. janvāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[36]

Jūsu izvirzītais jautājums ir ārkārtīgi svarīgs bahājiešu pāriem, kuri cenšas risināt dažādas vajadzības un iespējas, ar kurām viņi sastopas mūsdienu sabiedrībā.³ Tāpat kā tik daudzos citos ikdienas dzīves aspektos, arī šis jautājums ir jāatrisina, saprotot un pielietojot ticības mācību. Ticīgajiem skaidri jāsaprot un nav jāuztraucas par to, ka rastos risinājumus var neuzskatīt par adekvātiem tie, kuri nav svētīti ar Apsolitā pieņemšanas velti un kuri ir iepinušies bahāju mācībai svešu domāšanas modeļu tīklos, neraugoties uz to, ka vairums cilvēces akceptē šādus modeļus.

Šī jautājuma izspriešanas centrā ir jābūt visu uzticīgo Bahá'u'lláh sekotāju dzīves mērķim: Dieva pazīšanai un pielūgšanai. Tas ietver kalpošanu līdzilvēkiem un Dieva Lietas virzību. Īstenojot šo mērķi, viņiem jācenšas attīstīt savus talantus un spējas, cik vien iespējams, izpētot viņu priekšā esošās iespējas.

Šīs zemes dzīves ierobežojumu dēļ ir neizbēgami, ka ticīgajiem daudzos gadījumos tiks liegta iespēja pilnveidot savus talantus. Tas var būt saistīts ar ekonomisko resursu vai izglītības iespēju trūkumu vai arī nepieciešamību izpildīt citas saistības un pildīt citus pienākumus, piemēram, brīvprātīgi iegūta, ar laulību un vecāku pienākumiem saistīta atbildība. Dažos gadījumos tam var būt pamatos apzināts lēmums nest kādu upuri Lietas labā, piemēram, kad pionieris apņemas kalpot vietā, kurā trūkst iespēju attīstīt viņa vai viņas īpašās prasmes un talantus. Tomēr šādi trūkumi un ierobežojumi neliecina par to, ka attiecīgie bahājieši nespēj sasniegt savu galveno, dievišķi noteikto mērķi; tie vienkārši ir elementi vispārējā izaicinājumā, kurš paredz izvērtēt un līdzsvarot daudzos laika pavadīšanas un pūļu pielikšanas aicinājumus šajā dzīvē.

Uz jūsu uzdotajiem jautājumiem par lēmumiem, kas jāpieņem laulības partneriem: ja vīrs un sieva īsteno karjeras iespējas, kas, šķietami ved viņus pa atšķirīgiem ceļiem, nav vienas visiem noderīgas atbildes, tā kā apstākļi ir tik dažādi. Katram pārim vajadzētu pielietot bahāju apspriežu procesu, lai izšķirtos par labāko rīcību. To darot viņi, līdztekus vēl citiem faktoriem, varētu ņemt vērā arī šādus:

---

³ Ticīgais interesējās par lēmumiem, kas jāpieņem laulības partneriem, kad gan vīrs, gan sieva izmanto karjeras iespējas, kas, šķiet, ved viņus pa atšķirīgiem ceļiem.

- vienlīdzības izjūta, kurai būtu jāpavada vīra un sievas apspriedes; Vispasaules Taisnīguma Nams, atbildot uz jautājumiem, jau agrāk ir ziņojis, ka laulību attiecību galvenajai iezīmei jābūt mīlošai apspriedei. Ja vienošanos neizdodas panākt, ir gadījumi, kad vai nu vīram, vai sievietei vajadzētu piekāpties otra vēlmēm; tieši kādos apstākļos šāda piekāpība nepieciešama, katrā pāri izlemj paši.
- bahāju Rakstos liels uzsvars likts uz laulības saišu saglabāšanu un laulības partneru vienotības stiprināšanu;
- bahājiešu ģimenes jēdziens, kurā māte ir pirmā bērnu audzinātāja un vīrs uzņemas galveno atbildību par savas ģimenes finansiālo atbalstu;

Kā citur ir norādījis Taisnīguma Nams, tas nenozīmē, ka šīs funkcijas ir neelastīgi fiksētas un tās nevar mainīt un pielāgot, lai tās atbilstu konkrētām ģimenes situācijām.

- dažādi īpaši apstākļi, kas var rasties, piemēram, darba iespējas plaša bezdarba periodā, neparastas iespējas vai spējas, kādas var būt vienam laulības partnerim, vai aktuālas vajadzības, kuru dēļ var būt nepieciešama uzupurēšanās Lietas labā.

Šādu apspriežu panākumus, bez šaubām, ietekmēs lūgšanu attieksme, ar kādu tās tiks īstenotas, pušu savstarpējā cieņa vienam pret otru, viņu nopietnā vēlme rast tādu risinājumu, kas nodrošinātu vienotību un saskaņu viņiem un pārējiem viņu ģimenes locekļiem un viņu vēlme panākt kompromisus un pielāgoties vienlīdzības kontekstā.

Sabiedrībai attīstoties turpmākajos gadu desmitos un gadsimtos Bahá'u'lláh atklāsmes pārveidojošajā ietekmē, tā noteikti piedzīvos būtiskas izmaiņas, kas sekmēs bahāju mācības sociālo piemērošanu un atvieglos to pāru grūtības, kuri ar savu profesionālo darbību cenšas piepildīt dedzīgo vēlmi kalpot Bahá'u'lláh Lietai.

(No 1996. gada 26. jūnija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)

[37]

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta .. fragmentā teikts: „Lai jūsu vīrs jums ir dārgs; vienmēr izturieties pret viņu laipni, neatkarīgi no tā, cik viņam ir slikts raksturs ..”⁴

Atbildot uz jautājumu par šo izteikumu, sekretariāta 1990. gada 12. aprīļa vēstulē tika sniegts šāds skaidrojums:

„Ir skaidrs, ka neviens vīrs nedrīkst pakļaut sievu jebkāda veida emocionālai, psiholoģiskai vai fiziskai vardarbībai. Šāda nosodāma rīcība būtu pilnīgs pretstats bahāju Rakstos izvirzītajām savstarpējās cieņas un vienlīdzības attiecībām – attiecībām, kuras regulē apspriešanās principi un kuras ir bez jebkāda veida ļaunprātīgas izmantošanas, ieskaitot fizisku ietekmēšanu, kas piespiestu paklausīt savai gribai. Kad bahājieta sieva nonāk šādā situācijā un uzskata, ka to nevar atrisināt apspriešanās ceļā ar savu vīru, viņa var vērsties pēc padoma un norādījumiem pie vietējās garīgās padomes, kā arī varētu būt ļoti izdevīgi lūgt kompetentu profesionālu konsultantu palīdzību. Ja vīrs arī ir bahājiets, vietējā garīgā padome var pievērst viņa uzmanību nepieciešamībai izvairīties no ļaunprātīgas izturēšanās un, ja nepieciešams, var veikt stingrākus pasākumus, lai pārliecinātu viņu ievērot mācībā rodamās norādes.”

(No 2002. gada 20. marta memoranda, ko rakstījis Vispasaules
Taisnīguma Nams)
[38]

---

⁴ Vēstuļraksta teksts skan šādi:

„Lai jūsu vīrs jums ir dārgs un vienmēr izturieties pret viņu laipni, neatkarīgi no tā, cik viņam ir slikts raksturs. Pat, ja jūsu sirsnīgā laipnība padara viņu indīgāku, izpaužiet vairāk sirsnības, maiguma, mīlestības un pacietības pret viņa kaitinošo un aizvainojošo rīcību.”

II.
Vecāku un bērnu
attiecības un pienākumi

Izvilkumi no Bahá'u'lláh Rakstiem

Vecāku pienākums ir audzināt savus bērnus, lai viņi būtu noturīgi ticībā, tāpēc ka bērns, kurš nošķir sevi no Dieva reliģijas, neņemtos vecāku un sava Kunga prieku. Jo katrs slavējamais darbs ir dzimis reliģijas gaismā, un, ja trūkst šīs augstākās veltes, bērns nenovērsīsies no ļauna un netuvināsies labajam.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no arābu un persiešu valodas)
[39]

Un vēl citā vēstuļrakstā ir atklāti šādi pacilāti vārdi: Ak, Muḥammad! Sirmgalvis ir pacēlis savu vaigu uz tevi. Viņš ir pieminējis tevi un mudinājis Dieva tautu audzināt savus bērnus. Ja tēvs atstāj novārtā šo vissvarīgāko priekšrakstu, .. viņš zaudēs tiesības būt par tēvu un Dieva acīs tiks uzskatīts par vainīgu. Labi ir tam, kas ieraksta sev sirdī tā Kunga pamācības un nešaubīgi pie tām turas. Patiesi, Dievs saviem kalpiem liek darīt tikai to, kas viņiem palīdzēs un nāks par labu, un dos viņiem iespēju iemantot Viņa tuvumu. Viņš ir lēmējs, nezūdošais.

(The *Kitáb-i-Aqdas*: The Most Holy Book, Questions and Answers, number 105)
[40]

Cilvēku dzīves kokam vislabāk piedienas uzticamības un dievbijības, patiesīguma un sirsnīgas atklātības augļi, bet pēc Dieva vienesmes atzišanas – lai Viņam slava un gods – cieņa pret tiesībām, kas pienākas cilvēka vecākiem. Šī mācība ir pieminēta visās Dieva Grāmatās, un to no jauna ir apstiprinājusi Viņa Godības Spalva. Apsveriet to, ko Visžēlīgais Kungs ir atklājis Korānā, jo cēli ir Viņa vārdi: „... nepielūdziet nevienu, tik Dievu, dariet labu saviem vecākiem ..”⁵ Ievērojiet, kā sirsnīga laipnība pret saviem vecākiem tiek pielīdzināta vienīgā patiesā Dieva atzišanai! Laimīgi ir tie, kas apveltīti ar patiesu gudrību un izpratni, kas redz un uztver, kas lasa un saprot un kas ievēro to, ko Dievs izsenis ir pavēstījis Svētajās Grāmatās, kā arī šajā vienreizējā un brīnumainajā vēstuļrakstā.

(The *Kitáb-i-Aqdas*: The Most Holy Book, Questions and Answers, number 106)
[41]

---

⁵ Korāns, 2:83. *Korāns*. Latviešu valodā. Rīga: Neputns, 2011.

Godības Spalva dod padomu ikvienam par to, kā audzināt un izglītēt bērnus. Raugiet to, ko Mums ir atklājusi Dieva griba, kad Mēs ieradāmies cietuma pilsētā un ko Mēs pierakstījām *Vissvētākajā grāmatā*.⁶ Katram tēvam ir uzlikts pienākums mācīt savu dēlu un meitu lasīšanas un rakstīšanas mākslā un visā tajā, kas ir nolikts Svētajā vēstuļrakstā. Ja kāds atstumj to, kas viņam tiek pavēlēts, pilnvarotajiem ir jānoņem no viņa viss nepieciešamais bērnu izglītošanai, ja viņš ir turīgs, bet, ja viņš tāds nav, lieta kļūst par Taisnīguma Nama atbildību.

(*Bahá'u'lláh vēstuļraksti, kas atklāti pēc Kitáb-i-Aqdas, 8.56.*)
[42]

Lieta, kas bērniem ir ārkārtīgi svarīga un kam jānotiek agrāk nekā visam pārējam, ir iemācīt viņiem Dieva vienesmi un Dieva likumus. Ja tā nav, bijību pret Dievu nevar ieaudzināt, un, ja trūkst bijības pret Dievu, parādīsies bezgalīga samaitāta un riebīga rīcība un tiks izteikti viedokļi, kas pārkāpj visas robežas ..

Vecākiem ir jāpieliek visas pūles, lai audzinātu savas atvases reliģiozā garā, jo, ja bērni nenasniegs šo lielāko rotu, viņi nepakļausies saviem vecākiem, kas zināmā mērā nozīmē, ka viņi nepakļausies Dievam. Patiešām, šādi bērni ne ar vienu nerēķināsies un rikosies tā, kā paši vēlas.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no arābu un persiešu valodas)
[43]

Saki: Ak, Mana tauta! Parādiet vecākiem cieņu un godiniet viņus. Tas nesīs jums svētības no jūsu cēlā, dižā Kunga velšu mākoņiem.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no arābu valodas)
[44]

Viena no šīs vislieliskākās virsvaldības atšķirīgajām iezīmēm ir tā, ka ticīgajiem, kas ir atzinuši un pieņēmuši šīs atklāsmes patiesību un, Viņa vārda *Suverēnais Kungs* godībā, ir nobaudījuši no viena patiesā Dieva izmeklētā, aizzīmogotā viņa mīlestības trauka, viņu radinieki

---

⁶ *Kitáb-i-Aqdas.*

arī tad, ja viņi ir ārēji neticīgi, pēc nāves tiks žēlīgi apveltīti ar dievišķu piedošanu un saņems savu daļu no Viņa žēlastības okeāna.

Tomēr šīs veltes tiks piešķirta tikai tām dvēselēm, kuras nav nodarījušas nekādu ļaunumu Tam, kurš ir pilnīgā Patiesība, vai Viņa tuviniekiem. Tā to ir noteicis Tas, kurš ir augstības Troņa Kungs un šīs pasaules un nākamās pasaules Valdnieks.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no arābu un persiešu valodas)
[45]

Izvilcumi no ‘Abdu’l-Bahá rakstiem un runām

Ak, abi mani mīļie bērni! Tiklīdz mani sasniedza vēsts par jūsu abu apvienošanos, tā izraisīja manī pateicību un prieku. Lai slava Dievam, šie divi uzticīgie putni ir meklējuši patvērumu vienā ligzdiņā. Es lūdzu Dievu, lai Viņš dod viņiem spēju veidot cienījamu ģimeni, jo laulību nozīme slēpjas bērniem bagātīgi svētītā ģimenē, lai pilnā priekā viņi var kā svecītes nest gaismu pasaulē. Jo pasaules apgaismība ir atkarīga no cilvēka pastāvēšanas. Ja pasaulē nepastāvētu cilvēks, tā būtu kā koks bez augļiem. Es ceru, ka jūs abi būsiet kā viens koks un gūsiet atjaunošanos un skaistumu no lietiņiem, kas līst no sirsniņas laipnības debesīm, un ziedēsiet un nesīsiet augļus tā, ka mūžam turpināsies jūsu dzimta.

(‘Abdu’l-Bahá rakstu izlase, 88.1.)
[46]

Ja nebūtu audzinātāju, visas dvēseles būtu mežonīgas, un, ja nebūtu skolotāju, bērni būtu neizglītoti radījumi.

Tieši tālab mūsu jaunajā ciklā audzināšana un izglītošana ir Dieva Grāmatā ierakstītas nevis kā brīvprātīgas, bet kā obligātas. Tas nozīmē, ka tēva un mātes pienākums ir visiem spēkiem censties izglītēt dēlu un meitu, barot tos no zināšanu krūts un audzināt tos zinātņu un mākslu azotē. Ja viņi šo darbu atstās novārtā, tie izpelnīsies pārmetumus un tiem būs jāatbild stingrajam Dievam.

(‘Abdu’l-Bahá rakstu izlase, 98.1.–98.2.)
[47]

Jautājumu par labestīga rakstura izkopšanu jums vajadzētu uzskatīt par vissvarīgāko. Katra tēva un mātes pienākums ir ilgstoši būt saviem bērniem par padomdevējiem un vadīt viņus uz rīcību, kas ved uz nebeidzamu godu.

(*‘Abdu’l-Bahá rakstu izlase*, 108.1.)
[48]

Lai mātes saprot, ka bērnu izglītošanai ir vislielākā nozīme! Lai viņas šai ziņā pieliek vislielākās pūles, jo, ja zariņš ir zaļš un maigs, viņš augs tā, kā mēs viņu audzēsim. Tāpēc mātēm ir pienākums audzināt un kopt savus mazuļus tā, kā dārznieks kopj jaunos stādīņus. Lai dienu un nakti tās cenšas savos bērnos ieaudzināt ticību un pārliecību, dievbijību, mīlestību pret visu pasauli Mīļoto un visas labās īpašības un tikumus. Vienmēr, kad māte redz, ka bērns ir labu darījis, lai tā uzslavē un uzteic viņu, un iepriecē viņa sirsnību; un, ja izpaužas kaut vai vismazākā nevēlamā īpašība, lai tā pamāca bērnu un soda viņu, un lai pielieto saprātīgus līdzekļus, pat vieglu nosodījumu vārdos, ja tas ir nepieciešams. Tomēr nav pieļaujams bērnu sist vai runāt par viņu kā par nelieti, jo, ja bērnu pakļaus sitieniem un paļām, tas viņa raksturu pavisam izkropļos.

(*‘Abdu’l-Bahá rakstu izlase*, 95.2.)
[49]

Jau no mazām dienām ļaujiet bērniem baudīt no debesu vēlības krūts, aijājiet viņus izcilības šūpulī, audziniet tos devības klēpī! Dodiet tiem tās priekšrocības, kas slēpjas derīgās zināšanās! Ļaujiet tiem iemācīties ikvienu jaunu un neparastu, un brīnumainu amatu un mākslu! Audziniet viņus par strādīgiem un centīgiem cilvēkiem un pieradiniet viņus pie grūtībām! Māciet viņiem veltīt dzīvi būtiskajam un iedvesmojiet viņus nodoties pētījumiem, no kuriem labumu gūs visa cilvēce!

(*‘Abdu’l-Bahá rakstu izlase*, 102.3.)
[50]

Ja jūs izrādītu laipnību un uzmanību saviem vecākiem, lai viņi varētu justies apmierināti, tas arī Mani iepriecinātu, jo vecāki ir ļoti jāciena un ir svarīgi, lai viņi justos apmierināti, ja vien viņi neattur jūs no piekļuves Visvarenā sliksnim, kā arī neaizkavē jūs staigāt Valstības ceļā. Patiešām, viņiem piedien jūs iedrošināt un pamudināt doties šajā virzienā.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no persiešu valodas)
[51]

Tāpat arī vecāki piedzīvo lielas grūtības un nepatikšanas savu bērnu dēļ, un bieži, kad bērni ir sasnieguši brieduma gadus, vecāki ir jau devušies uz viņpasauli. Māte un tēvs reti tiek atalgoti šajā pasaulē par savām pūlēm un nepatikšanām, ko viņi panesuši savu bērnu dēļ. Bērniem tāpēc par savu vecāku grūtībām un nepatikšanām ir jāatmaksā ar ziedojumiem labdarībai un jādara labi darbi vecāku vārdā, izlūdzoties piedošanu un apžēlošanu viņu dvēselēm. Tāpēc, atbildot uz jūsu tēva mīlestību un laipnību, jums viņa vārdā jāziedo nabagajiem un ar vislielāko pazemību un dedzību jālūdz Dievs, lai Viņš piedod viņam un dāvā viņam savu bezgalīgo žēlastību.

(‘Abdu’l-Bahá, *Atbildes uz dažiem jautājumiem* (Rīga, 2006), 62.5.)
(Pārskatīts tulkojums.)
[52]

Attiecībā uz jūsu jautājumu par apspriešanos tēvam ar savu dēlu vai dēlam ar savu tēvu tirdzniecības un komercijas jautājumos – apspriede ir viens no Dieva likuma pamatelementiem. Šādas apspriedes noteikti ir pieņemamas gan starp tēvu un dēlu, gan ar citiem. Nav nekā labāka par to. Cilvēkam ir jāapspriežas visās lietās, jo tas viņu novedīs pie katras problēmas dziļumiem un ļaus atrast pareizo risinājumu.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no persiešu valodas)
[53]

Ak tu, 'Abdu'l-Bahá dārgais! Esi sava tēva dēls un auglis no viņa koka! Esi dēls, kas ir dzimis no viņa dvēseles un sirds un ne tikai no ūdens un māla! Īsts dēls ir tas, kas ir atzarojies no cilvēka garīgās daļas. Es lūdzu Dievu, lai tu katru brīdi tiktu spēcīnāts un svētīts.

(*'Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, 117.1.)

[54]

Tēvam vienmēr jācenšas izglītot savu dēlu un iepazīstināt viņu ar debesu mācībām. Viņam vienmēr jāsniedz dēlam padoms un jāatbalsta, jā māca slavējama rīcība un raksturs, jāļauj skolā mācīties un apgūt tādas mākslas un zinātnes, kas tiek uzskatītas par noderīgām un vajadzīgām. Īsāk sakot, lai viņš ieaudzina dēla prātā cilvēces pasaules tikumus un pilnību. Pirmām kārtām viņam nepārtraukti jāatsauc atmiņā Dieva pieminēšana, lai viņa dzīvības pilnās vēnas un artērijas pulsētu ar Dieva mīlestību.

Savukārt dēlam ir jāizrāda vislielākā paklausība pret savu tēvu, un viņam jārikojas kā pazemīgam un padevīgam kalpam. Dienu un nakti viņam cītīgi jāpūlas nodrošināt mīlošā tēva ērtības un labklājību un nodrošināt viņa prieku. Viņam ir jāatsakās no savas atpūtas un labsajūtas un pastāvīgi jācenšas panākt prieku sava tēva un mātes sirdīs, lai tādējādi viņš varētu panākt labpatiku Visuvarenā acīs un viņu laipni atbalstītu neredzamā pulki.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no persiešu valodas)

[55]

Starp svētās ticības uzturētājiem ir bērnu audzināšana, un tas ir viens no nozīmīgākajiem principiem visās dievišķā mācībā. Tādējādi mātēm jau no paša sākuma jāaudzina zīdaiņi labas tikumības šūpulī – jo tieši mātes ir pirmās audzinātājas –, lai bērns, sasniedzot briedumu, būtu apveltīts ar visiem tikumiem un slavēšanas vērtām īpašībām.

Un tālāk, saskaņā ar dievišķajiem baušļiem, katram bērnam ir jāiemācās lasīt un rakstīt un jāapgūst noderīgas un vajadzīgas zināšanas, kā arī jāapgūst mākslas prasmes vai arods. Šiem jautājumiem jāvelta vislielākā uzmanība; nekāda nolaidība attiecībā uz tiem vai to neīstenošana nav pieļaujama.

Pavērojiet, cik daudz soda iestāžu, aizturēšanas iestādījumu un spīdzināšanas vietu ir gatavas cilvēku dēlu uzņemšanai, nolūkā ar soda pasākumiem novērst to, ka viņi pastrādātu briesmīgus noziegumus – kamēr šīs pašas mokas un sods tikai palielina samaitātību, un ar šādiem līdzekļiem vēlamo mērķi nevar pienācīgi sasniegt.

Tāpēc cilvēks ir jāaudzina jau no mazotnes tā, lai viņš nekad neņemtos izdarīt noziegumu, bet drīzāk visu savu enerģiju novirzītu uz izcilības sasniegšanu un skatītos uz pašu nozieguma pastrādāšanu kā bargāko no visiem sodiem pašu par sevi, uzskatot, ka pati grēcīgā darbība ir daudz smagāka par jebkuru cietumsodu. Jo ir iespējams audzināt cilvēku tādā veidā, ka noziedzība varbūt arī netiks pilnībā likvidēta, tomēr kļūs ļoti reti sastopama.

Mērķis ir tāds, ka cilvēces rakstura veidošana ir viens no svarīgākajiem Dieva baušļiem, un šādas audzināšanas ietekme ir tāda pati kā saules ietekme uz koku un augļiem. Bērni ir visrūpīgāk jāuzrauga, jāaizsargā un jāaudzina; tāda ir patiesa vecāku sūtība un vecāku žēlastība.

Pretējā gadījumā bērni pārvērtīsies par savvaļā augošām nezālēm un kļūs par nolādēto Elleskoku,⁷ neatšķirdami labu no ļauna, neatšķirdami cilvēka augstākās īpašības no visa ļaunā un nežēlīgā; viņi tiks audzināti ārišķībās un būs Piedodošā Kunga ienīsti. Tāpēc katram bērnam, kas ir augšāmcēlies debesu mīlestības dārzā, ir nepieciešama audzināšana un rūpes visaugstākā mērā.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no arābu un persiešu valodas)
[56]

Izvilkumi no vēstulēm, kas rakstītas Shoghi Effendi vārdā

Gadījums, kad vecāki un bērni nesaprotas nopietnos dzīves jautājumos, piemēram, par laulībām, noteikti ir visnotaļ skumjš, taču labākais veids ir nevis nicināt vienu otru viedokli vai apspriest to saspilētā gaisotnē, bet gan mēģināt to atrisināt draudzīgā veidā.

---

⁷ Zaqqúm, sk. Korānā 37:62, 44:43. Rūgtos augļus nesošs koks.

Bahá'u'lláh noteikti saka, ka pirms laulības atļaušanas jāsaņem vecāku piekrišana, un tajā neapšaubāmi ir liela gudrība. Tas vismaz atturēs jauniešus no laulībām bez iepriekšējām rūpīgām pārdomām. Saskaņā ar šo Lietas mācību Shoghi Effendi ziņoja, ka nepieciešama jūsu vecāku piekrišana.

(No 1929. gada 29. maijā rakstītas vēstules diviem ticīgajiem)
[57]

Aizbildnis bija arī ļoti priecīgs, uzzinot, ka jūs esat svētīti ar bērnu, kura klātbūtne, par ko viņš jūtas pārliecināts, veicinās jūsu abu labklājību un laimi, kā arī vēl vairāk bagātinās jūsu bahājiešu ģimenes dzīvi. Viņš lūgs, lai jūsu mīlošajā gādībā un vadībā šis dārgais bērns augtu fiziski, kā arī garā un saņemtu tādu izglītību, kas viņam vēlāk ļautu no visas sirds pieņemt un kalpot Lietuvai. Tas patiešām ir jūsu sakrālākais pienākums kā bahājiešiem vecākiem, un no tā izpildes veida un pakāpes noteikti būs atkarīga jūsu ģimenes dzīves veiksmē un laime.

(No 1938. gada 21. jūlija vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[58]

Kas attiecas uz jūsu ietaupījumiem: Aizbildnis ieteiks jums rīkoties mēreni, un, kaut arī viņš noteikti piekristu jūsu vēlmei dāsni ziedot Lietuvai, viņš vienlaikus mudinātu jūs ņemt vērā jūsu pienākumus un atbildību pret vecākiem, kuriem, kā jūs paziņojat, nepieciešama jūsu finansiālā palīdzība.

(No 1939. gada 10. novembra vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[59]

Uzdevums audzināt bahājiešu bērnu, kā tas atkal un atkal tiek uzsvērts bahāju Rakstos, ir galvenā mātes atbildība, kuras unikālā priekšrocība patiešām ir radīt savās mājās tādus apstākļus, kas būtu vislabvēlīgākie gan viņas, gan viņas bērnu materiālajai un garīgajai labklājībai un attīstībai. Audzināšana, kuru bērns vispirms saņem ar mātes starpniecību, ir visspēcīgākais pamats viņa turpmākajai attīstībai, tāpēc vissvarīgākajām jūsu sievas rūpēm vajadzētu būt ..

censties no šī brīža jaundzimušajam dēlam sniegt tādu garīgo audzināšanu, kas ļautu vēlāk pilnībā uzņemties un pienācīgi pildīt visas bahāju dzīves prasības un pienākumus.

(No 1939. gada 16. novembra vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[60]

Attiecībā uz jautājumu par bērnu audzināšanu:⁸ ņemot vērā Bahá'u'lláh un 'Abdu'l-Bahá likto uzsvāru uz nepieciešamību vecākiem mācīt bērnus, kamēr viņi vēl ir mazi, rādās, ka ir vēlāmāk, lai pirmo audzināšanu viņi saņemtu mājās mātes tuvumā, nevis tiktu sūtīti uz bērnudārzu. Ja apstākļi tomēr spiež bahājiešu māti izvēlēties bērnudārzu, iebildumu pret to nevar būt.

(No 1940. gada 13. novembra vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[61]

Jautājums par bērnu audzināšanu un izglītošanu gadījumā, ja viens no vecākiem nav bahājiets, attiecas tikai uz pašiem vecākiem, kuriem par to būtu jāpieņem tāds lēmums, kurš, viņuprāt, būtu vislabākais un visefektīvāk veicinātu vienotības uzturēšanu viņu ģimenē, viņu ģimenes labklājību un viņu bērnu labklājību nākotnē. Kad bērns ir sasniedzis pilngadību, viņam tomēr jādod pilnīga brīvība izvēlēties savu reliģisko piederību neatkarīgi no vecāku vēlmēm un cerībām.

(No 1940. gada 14. decembra vēstules, kas rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei)
[62]

---

⁸ Aizbildnim ienākošajā vēstulē teikts:

„Ir radies vēl viens jautājums par bērnu izglītošanu. Daži no mums, kas gaida mazuļus, plāno savus vecākos bērnus (no 2,5 līdz 3 gadiem) ievietot .. bērnudārzā, kas ir lieliska skola, kas visā valstī ir pazīstama ar savām lieliskajām bērnu audzināšanas metodēm, jo uzskatījām, ka nespēsīm būt pilnvērtīgi vecāki vairākus mēnešus, un tāpēc, ka mūsu tuvumā nav šo bērnu vecuma rotaļu biedru. Šķiet, ka svarīgākais iebildums pret to ir tāds, ka saskaņā ar Rakstiem māte ir vissvarīgākā skolotāja, līdz bērns sasniedz 6 vai 7 gadu vecumu. Protams, mēs vēlamies darīt to, kas ir labākais, un mēs būsim pateicīgi par jūsu palīdzību.”

Mums vienmēr jāatceras, ka garīgās saites ir pat daudz dziļākas nekā ģimenes saites; tās ir nezūdošas un turpina pastāvēt pēc nāves, turpretī fiziskās saites, ja vien tās neatbalsta garīgas saites, mūs saista tikai šajā dzīvē. Jums vajadzētu darīt visu, kas ir jūsu spēkos, lai ar lūgšanu un piemēru atvērtu savas ģimenes acis uz Bahá'í ticību, taču pārāk nesaskumstiet par viņu rīcību. Vērsieties pie saviem bahāju brāļiem un māsām, kas dzīvo kopā ar jums Valstības gaismā.

Patiešām, ticīgie vēl nav pilnībā iemācījušies vajadzības gadījumā rast viens pie otra mīlestību un mierinājumu. Dieva Lieta ir apveltīta ar milzīgu spēku, un iemesls, kāpēc ticīgie no tā vairāk neiegūst, ir tāpēc, ka viņi nav iemācījušies pilnībā izmantot šos ticības radītos varenos mīlestības, spēka un saskaņas avotus.

(No 1942. gada 8. maija vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[63]

Attiecībā uz Aizbildņa paziņojumu, ka pionieru darbība ir atkarīga no vecāku piekrišanas un ka būtu jāiegūst viņu piekrišana, jūs esat jautājis, vai šis spriedums vienlīdz attiecas kā uz bērniem, kuri ir pieauguši, tā arī uz tiem, kas ir nepilngadīgi. Aizbildņa atbilde ir tāda, ka spriedums attiecas tikai uz tiem, kuri vēl nav sasnieguši pilngadību.

(No 1943. gada 18. janvāra vēstules persiešu valodā,
kas rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei)
[64]

Bahá'u'lláh ir skaidri norādījis, ka bahāju laulībām ir nepieciešama visu dzīvo vecāku piekrišana. Tas ir spēkā neatkarīgi no tā, vai vecāki ir vai nav bahājieši, ir vai nav gadiem ilgi šķīrušies. Šo vareno likumu Viņš ir pieņēmis sabiedrības struktūru un ģimenes saišu stiprināšanai, pateicības un cieņas rosināšanai bērnu sirdīs pret cilvēkiem, kas viņiem devuši dzīvību un sūtījuši viņu dvēseli mūžīgajā ceļojumā pretī viņu Radītājam. Mums, bahājiešiem, jāapzinās, ka mūsdienu sabiedrībā notiek tieši pretējs process: jauniešus aizvien mazāk interesē viņu vecāku vēlmes, šķiršanās tiek uzskatīta par dabiskām

tiesībām un tā tiek iegūta ar visvieglprātīgāko, nepamatotāko un apšaubāmāko ieganstu. Cilvēki, kas dzīvo šķirti viens no otra, it īpaši, ja vienam no viņiem ir bijusi pilnīga aizbildnība pār bērnu, ir lielākā mērā noskaņoti noniecināt sava laulības partnera nozīmi, kurš ir atbildīgs kā vecāks par šo bērnu ieviešanu šajā pasaulē. Bahājiešiem, stingri ievērojot bahāju likumus un mācības principus, ir jācīnās pret šiem postošajiem spēkiem, kas tik strauji iznīcina mājas dzīvi un ģimenes attiecību skaistumu un nojauc sabiedrības morālo struktūru.

(No 1947. gada 25. oktobra vēstules, kas rakstīta kādai nacionālajai
garīgajai padomei)
[65]

Līdz piecpadsmit gadu vecumam bērni ir vecāku uzraudzībā. Piecpadsmit gadu vecumā viņi var paziņot savu ticības piederību kā pārliecību un reģistrēties kā bahājiešu jaunieši neatkarīgi no tā, vai vecāki ir vai nav bahājieši. Bahājiešu vecāku bērni, kas jaunāki par piecpadsmit gadiem, kuri vēlas apmeklēt sapulces un biedroties ar draugiem kā bahājieši, to drīkst darīt. Ja vecāki, kas nav bahājieši, atļauj bērnam, kurš ir jaunāks par piecpadsmit gadiem, apmeklēt bahāju sapulces un būt bahājiešiem, tas arī ir atļauts.

(No 1954. gada 23. jūlija vēstules, kas rakstīta kādai
nacionālajai garīgajai padomei)
[66]

Ja vecāku veselības stāvoklis ir tāds, ka jūsu klātbūtne patiešām ir nepieciešama, tad nedrīkst viņus pamest. Ja tomēr ir kāds cits radnieks, kurš par viņiem varētu rūpēties, tad jūs varētu palīdzēt draugiem darbā .. un palīdzēt viņiem šeit nodibināt ticību uz stabila pamata.

(No 1955. gada 28. oktobra vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[67]

Izvilkumi no Vispasaules Taisnīguma Nama un tā vārdā rakstītām vēstulēm

Vispasaules Taisnīguma Nams ir saņēmis jūsu 1977. gada 23. jūnija vēstuli, kurā jūs paužat savu un sava vīra dedzīgo vēlmi redzēt, ka jūsu bērni aug par aktīviem ticības atbalstītājiem, un jūs jautājat, vai, ņemot vērā bahājiešu vecāku pienākumus ticības pionieru jomā, šķietamās grūtības, kuras bērni izcieš, pateicoties vecāku saistībām kalpošanā Lietai, kaut kā tiks kompensētas. Vispasaules Taisnīguma Nams mums ir lūdzis pavēstīt jums šādus punktus.

Apsverot šo problēmu, ir svarīgi paturēt prātā ģimenes vienotības realitāti un bērnu lomu tās darbībā ..

Būtu arī jāapzinās, ka bērns jau no agras dzīves ir apzinīga un domājoša dvēsele, savas ģimenes loceklis, kuram ir savi pienākumi pret to un kurš daudzos veidos spēj pats nest upurus ticības labā. Tiek ierosināts, lai bērniem ļauj izjust, ka viņiem tiek dotas tiesības un iespējas piedalīties lēmumu pieņemšanā par vecāku veicamo kalpošanu, tādējādi pašiem pieņemot apzinātu lēmumu piekrist šai kalpošanai, kurš iespaidos viņu dzīvi. Patiešām, bērniem var ļaut saprast, ka viņu vecāku patiesa vēlme ir veikt šādu kalpošanu, kurā bērni viņus no visas sirds atbalstītu.

(No 1977. gada 23. augusta vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[68]

Vispasaules Taisnīguma Nams ir saņēmis jūsu 1982. gada 19. februārī nosūtīto vēstuli, kurā jūs paužat dedzīgu vēlmi pildīt savus mātes pienākumus virzīt savus bērnus taisnajā ceļā un ļaut viņiem kļūt par stingriem Svētītās Dailes Lietas atbalstītājiem. Mums tiek lūgts pavēstīt jums šādus spriedumus ..

Taisnīguma Nams jūt līdzīgu jūsu bažām, ka bērni no uzticīgo bahājiešu vecāku mājām ir pametuši ticību. Diemžēl ir bijuši gadījumi, kad vecāki ir kalpojuši Lietai, kaitējot bērniem un ģimenei ..

Rakstos ir daudz norādījumu par padomiem, kas vecākiem jādod saviem bērniem. Varbūt jūs esat apguvusi „Kompilāciju par bahāju izglītību” ..

Šajā kompilācijā ir daudz atsauču uz ģimenes vienotības nozīmi. Ja bērni tiks audzināti mājās, kur ģimene ir laimīga un saliedēta, kur

domas un darbi ir vērsti uz garīgiem jautājumiem un Lietas virzību, ir pamats uzskatīt, ka bērni iemantos debesu īpašības un kļūs par Viņa ticības aizstāvjiem.

Cerams, ka viss pieminētais sniegs palīdzību un pārlicību un ļaus jums ar prieku un pašlīdību izturēties pret mātes pienākumiem. Vecāku lomā, tāpat kā tik daudzās darbības jomās, mēs varam darīt visu iespējamo, apzinoties, ka mēs neizbēgami atpaliksīm no tiem ideālajiem standartiem, uz kuriem mēs tiecamies, taču būdami pārlicināti, ka Dievs atbalstīs tos, kas strādā Viņa ticības ceļā, atbildēs uz mūsu lūgšanām un novērsīs mūsu trūkumus.

(No 1982. gada 29. marta vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādai ticīgajai)
[69]

Vispasaules Taisnīguma Nams ir saņēmis jūsu 1982. gada 14. septembra vēstuli par vietējo garīgo padomju lomu vecāku un bērnu vadīšanā bērnu uzvedības standartos kopienas sanāksmēs, piemēram, Deviņpadsmit dienu svētkos un bahāju Svētās dienas svinībās.

.. Taisnīguma Nams ir uzdevis mums pateikt, ka bērni ir jāmāca, lai viņi saprastu Svētītās Dailes sekotāju sapulču garīgo nozīmi un novērtētu to godu un velti, ka var piedalīties tajos neatkarīgi no to ārējās formas. Mēs saspotam, ka dažas bahāju svinības ir ilgstošas un ļoti maziem bērniem ir grūti tik ilgi uzvesties klusu. Šādos gadījumos vienam vai otram no vecākiem, iespējams, nāksies izlaist daļu sapulces, lai rūpētos par bērnu. Iespējams, garīgā padome var arī palīdzēt vecākiem, pēc iespējas nodrošinot atsevišķas telpas bērnu pieskatīšanai kopienas svinību laikā. Tādējādi apmeklējums pieaugušo svētkos kļūst par noteikta brieduma sasniegšanas un atšķirības pazīmi, kas jānopelna ar labu uzvedību.

Jebkurā gadījumā Taisnīguma Nams norāda, ka vecāki ir atbildīgi par saviem bērniem un viņiem ir jāgādā, lai bērni prastu uzvesties, kad viņi apmeklē bahāju sanāksmes. Ja bērni turpina uzvesties traucējoši, viņi ir jāaizved prom no sapulces. Tas ir nepieciešams, ne vien lai nodrošinātu cienīgu bahāju sanāksmju vadīšanu, bet ir arī bērnu pieklājības, uzmanības pret citiem, godbijības un paklausības vecākiem aspekts.

(No 1982. gada 14. oktobra vēstules, kas rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei)
[70]

Rakstos nav detalizēti aprakstīti temati, uz kuriem attiecas jūsu vēstulē citētais 'Abdu'l-Bahá paziņojums; tas jāuztver kopējā vēstuļraksta kontekstā, no kura tas tika izvilks.⁹ Tajā uzsvars tiek likts uz jauniešu mācīšanas nepieciešamību jau no viņu agrīnajiem gadiem, lai viņi spētu tikt galā ar pieaugušo dzīves izaicinājumiem un palīdzētu kopt līdzsvarotas, progresīvas sabiedrības normas; un tas uzsver nopietnās sekas, kuras parasti var sagaidīt, ja šādām prasībām netiks pievērsta pienācīga uzmanība. Sabiedrībā, kuru pilnībā regulē Bahá'u'lláh likumi un priekšraksti, būs vieglāk novērtēt ietvaru, kurā šīs prasības sasniegs maksimālu efektu.

Jāatzīmē, ka 'Abdu'l-Bahá paziņojums attiecas uz citu cilvēku mēģinājumiem. Tas neattiecas uz paša cilvēka centieniem mācīties un pilnveidot savu raksturu. Par laimi, mūsu sakrālajos rakstos ir vairākkārtēji apsolījumi par Dieva žēlsirdīgās atbrīvošanas virsvardību, kas ir pieejama dvēselēm maldu ceļos, un mums ir pierādījumi no ticības varoņu kā arī parasto cilvēku dzīves par ticībai Dievam piemītošo uzvedību mainīto spēku. Kā jūs zināt, galvenais Izpausmes atnākšanas mērķis ir pārveidot cilvēku raksturu un ar viņu palīdzību visas sabiedrības raksturu. Tādējādi Viņš nosaka likumus un priekšrakstus, kas ļauj notikt tik plašām izmaiņām; ideālais mērķis tiek sasniegts pakāpeniski individuālā cīņā, izmēģinājumu un kļūdu ceļā un vispirms jau ar nelokāmu ticību Dievam.

(No 1984. gada 4. jūnija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[71]

Attiecībā uz jūsu jautājumu, vai mātēm vajadzētu strādāt ārpus mājas, ir lietderīgi šo jautājumu izskatīt no bahájiēšu ģimenes jēdziena skatupunkta. Šī koncepcija ir balstīta uz principu, ka vīrietim ir galvenā atbildība par ģimenes finansiālo atbalstu un sievietei ir bērnu galvenā un primārā audzinātāja. Tas nekādā ziņā nenozīmē, ka šīs funkcijas ir neelastīgi fiksētas un tās nevar mainīt un pielāgot, lai tās atbilstu konkrētām ģimenes situācijām, un tas nenozīmē, ka sievietes vieta ir

---

⁹ 'Abdu'l-Bahá paziņojums ir šāds: „Ir ārkārtīgi grūti veidot cilvēku un labot viņa raksturu pēc pubertātes.” Sk. *'Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, 111.7.

tikai mājās. Lai gan galvenā atbildība tiek nozīmēta, tiek sagaidīts, ka tēviem būs nozīmīga loma bērnu izglītošanā un sievietes arī var būt apgādnieces. Kā jūs pareizi norādījāt, ‘Abdu’l-Bahá mudināja sievietes „pilnībā un līdzvērtīgi” piedalīties pasaules lietās.¹⁰

Saistībā ar jūsu konkrētajiem jautājumiem lēmums par laiku, ko māte var pavadīt, strādājot ārpus mājas, ir atkarīgs no mājās valdošajiem apstākļiem, kas palaikam var būt mainīgi. Ģimenes apspriedes palīdzēs rast atbildes. Attiecībā uz jautājumu, vai profesionālās izglītības kursi nākotnē būs elastīgāki, Taisnīguma Nams norāda, ka šādus jautājumus diktēs turpmākie apstākļi.

(No 1984. gada 9. augusta vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
 [72]

Šķiet, ka meklētājs, uz kuru jūs atsaucaties, ir nepareizi interpretējis bahāju mācību par vecāku atbildību par bērnu izglītošanu. Tēvam noteikti ir ļoti svarīga loma. Pašā *Kitáb-i-Aqdas* Bahá’u’lláh atklāja:

„Katram tēvam ir uzlikts pienākums mācīt savu dēlu un meitu lasīšanas un rakstīšanas mākslā un visā tajā, kas ir nolikts svētajā vēstuļrakstā .. Tas, kas audzina savu vai arī kāda cita dēlu, tikpat labi it kā audzina Manu dēlu; lai nāk pār viņu Mana godība, Mana sirsnīgā laipnība, Mana žēlsirdība, kuras apņem visu pasauli ..”¹¹

Mātes lomai tiek piešķirta liela nozīme tālab, ka viņa ir pirmā bērna audzinātāja. Viņas attieksme, lūgšanas, pat tas, ko viņa ēd, un viņas fiziskais stāvoklis ļoti ietekmē bērnu, kad viņš vēl ir mātes miesās. Kad bērns piedzimst, Dievs tieši māti ir apveltījis ar pienu, kas ir pirmais bērnam paredzētais ēdiens, un ir iecerēts, lai, cik vien iespējams, viņa būtu kopā ar bērnu, lai to mācītu un koptu viņa pirmajās dienās un mēnešos. Tas nenozīmē, ka tēvs arī nemīl, nelūdz un nerūpējas par savu bērnu, bet, tā kā viņa galvenā atbildība ir nodrošināt ģimeni, viņa laiks, ko pavadīt kopā ar bērnu, parasti ir ierobežots, savukārt

¹⁰ Sk.: *Vispārējā miera pasludināšana: ‘Abdu’l-Bahá runas Amerikas Savienotajās Valstīs un Kanādā 1912. gadā* (Rīga, 2024), 51.6.

¹¹ The *Kitáb-i-Aqdas*, paragraph 48.

māte parasti ir cieši saistīta ar bērnu šajā intensīvas attīstības laikā, kad bērns aug un attīstās ātrāk nekā jebkad vēlāk visas dzīves laikā. Kad bērns kļūst vecāks un patstāvīgāks, mainās viņa attiecību ar māti un tēvu samērīgums, un tēvs var spēlēt lielāku lomu.

Var izrādīties derīgi, ja jūs savam meklētājam uzsvērtu, ka mācībā ir skaidri norādīts bahāju princips par vīriešu un sieviešu vienlīdzību, un fakts, ka dažās jomās viņu darbība ir daudzveidīga, nenoliedz šo principu.

(No 1984. gada 23. augusta vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta diviem ticīgajiem)
[73]

Taisnīguma Nams pilnībā izprot ciešanas, kuras daudzas sievietes pārdzīvo kā vientuļās mātes, uzņemoties visu atbildību par savu bērnu audzināšanu un apgādāšanu. Bahá'í ticības mērķis ir panākt fundamentālu pārveidi visā cilvēces sabiedrībā, kas ietver cilvēces garīguma veicināšanu, vienotības sasniegšanu cilvēku attiecībās un tādu svarīgu principu akceptēšanu kā vīriešu un sieviešu vienlīdzība; tādā veidā tiks veicināta laulības stabilitāte un krasi samazināsies apstākļi, kas izraisa laulību pārtraukšanu. Lai šo mērķi ātri sasniegtu, bahāju kopienai jāturpina piesaistīt garīgie spēki, kas nepieciešami tās panākumiem; tas prasa stingri ievērot bahāju mācībā izklāstītos principus, pārliecinoties, ka šīs mācības pamatā esošā gudrība pamazām kļūs redzama vairumam cilvēces.

(No 1988. gada 11. janvāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[74]

Jūsu uzdotos jautājumus¹² vislabāk var izskatīt, ņemot vērā bahāju mācību par attiecībām ģimenē. Starp vecākiem un bērniem ir jāvalda savstarpējas cieņas un uzmanības garam, tā ka bērni vērsas pie vecākiem pēc padoma un norādījumiem un vecāki māca un audzina savas atvases. Šo attiecību auglis ir tas, ka bērni kļūst pilngadīgi jau ar labi izkoptām izpratnes un spriešanas spējām, kas viņiem ļauj savu dzīvi ievirzīt vislabvēlīgāk savas labklājības veicināšanai.

---

¹² Attiecībā uz vecāku piekrišanu.

Šis savstarpējās cieņas ietvaros vecāki tiek aicināti izrādīt gudrību un izdarīt pareizu izvēli, kad viņu pēcnācējiem veidojas draudzība, kas galu galā var novest pie laulības. Viņiem rūpīgi jāapsver apstākļi, kādos jāsniedz padoms, un apstākļi, kādos viņu iejaukšanās tiktu interpretēta kā traucēklis.

Savukārt bērniem jāatzīst, ka viņu vecāki ir dziļi ieinteresēti viņu labklājībā un ka vecāku uzskati pelna cieņu un rūpīgu apsvēršanu.

Kā jūs zināt, laulības partnera sākotnējo izvēli veic divas tieši iesaistītās personas, un pēc tam tiek lūgta visu dzīvo vecāku piekrišana, un tā ir nepieciešama laulības noslēgšanai.

Šajā jautājumā, tāpat kā visos cilvēku attiecību aspektos, apspriedei ir liela vērtība pārpratumu atrisināšanā un noskaidrošanā, kāds ir labākais uzvedības veids, ņemot vērā bahāju mācību.

(No 1988. gada 25. jūlija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[75]

Lai arī mātes loma bērnu audzināšanā patiešām ir ļoti liela, mēs uzskatām, ka ir ļoti svarīgi nenovērtēt par zemu atbildības nozīmīgumu, kādu Raksti uzliek tēvam šajā jomā. Pašlaik ir tendence, ka tēvi atstāj bērnu izglītību mātes ziņā pilnīgi neattaisnojamā mērā, un mēs negribētu, lai rastos iespaids, ka bahāju mācība piekrist šādai attieksmei.

(No memoranda, ko Vispasaules Taisnīguma Nams rakstījis 1989. gada 28. februārī)
[76]

Lietas mācīšana neapšaubāmi ir ievēribas cienīgākā no visiem darbiem, un draugi tiek divtik svētīti, ja viņi apvieno mācīšanu ar pioniera lomu. Arī ģimenes vajadzību ievērošanai ir ārkārtīgi svarīga garīga nozīme, un nav pieļaujams ignorēt ģimenes attīstību, lai kalpotu ticībai kāda citā veidā. Ticības mācīšanai un ģimenes vajadzību apmierināšanai ir jāiedala tikpat augsta prioritāte kā kalpošanai Dievam, taču ģimenes īpašie apstākļi nosaka samēru, kādā ar katru no tām nodarboties. Ir likumsakarīgi, ka pionieru bērni tiek aicināti

dalīties ar savu vecāku nesto upuri, kad tie pārceļas svešatnē, tāpat kā Bahá'u'lláh un 'Abdu'l-Bahá bērni dalīja Viņu upurēšanos. Bet nevajadzētu aizmirst, ka arī bērni saņem pionieru garīgās svētības un atlīdzību.

(No 1990. gada 8. februāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[77]

Jūs esat izvirzījis vairākus jautājumus par izturēšanos pret bērniem. No bahāju Rakstiem ir skaidrs, ka būtiska bērnu izglītības sastāvdaļa ir disciplīnas īstenošana. Shoghi Effendi savā vārdā rakstītā vēstulē par bērnu izglītošanu ir paziņojis, ka

„Kaut kāda fiziska, morāla vai intelektuāla disciplīna patiešām ir nepieciešama, un nevienu izglītību nevar uzskatīt par pilnīgu un auglīgu, ja tā neņem vērā šo elementu. Bērns pēc piedzimšanas nebūt nav ideāls. Viņš ir ne tikai bezpalīdzīgs, bet patiesībā ir nepilnīgs un pat dabiski ir tendēts uz ļaunu. Viņam jātiek audzinātam, viņa dabiskās tieksmes jālīdzsvaro, jāpielāgo un jākontrolē un vajadzības gadījumā jānomāc vai jāregulē, lai nodrošinātu veselīgu viņa fizisko un morālo attīstību. Bahājieši vecāki nevar vienkārši izturēties pret savu bērnu bez pretestības, it īpaši pret tiem, kuri pēc savas būtības ir nepaklausīgi un vardarbīgi. Nav arī pietiekami, ja vecāki tikai lūdz Dievu par viņiem. Tiem drīzāk jācenšas maigi un pacietīgi ieaudzināt bērnu jaunajos prātos tādas ētiskas uzvedības principus un ar tik taktisku un mīlošu gādību tos ievirzīt Lietas principos un mācībā, lai viņi var kļūt par „patiesiem Dieva dēliem” un tapt par uzticīgiem un saprātīgiem Viņa valstības pilsoņiem..”

Kaut arī bērnu fiziskā disciplīna ir pieņemama viņu izglītības un audzināšanas sastāvdaļa, šādas darbības jāveic „saudzīgi un pacietīgi” un ar „mīlestības pilnu rūpību”, tālu no dusmām un vardarbības, kura pieļautu bērnus sist un pazemot, kā ir ierasts dažās pasaules daļās. Ja pret bērniem izturas tik riebīgi, tas nozīmē viņu cilvēktiesību noliegšanu un uzticības, kas vājajiem būtu jājūt pret spēcīgākajiem bahāju kopienā, nodošanu.

Ir grūti iedomāties kādu vēl vairāk nosodāmu cilvēku uzvedības kroplību kā seksuālā vardarbība pret bērniem, kuras viszemiskākā forma ir asinsgrēks. Laika posmā cilvēces liktenī, kad, Aizbildņa vārdiem sakot, „Cilvēka rakstura sagrozīšana, cilvēku uzvedības degradācija, cilvēku institūciju samaitātība un sabrukums atklājas .. savos sliktākajos un dumpīgākajos aspektos,” un kad „cilvēka sirdsapziņas balss tiek apklusināta”, kad „pazūd no redzesloka pieklājības un kauna izjūta”, bahāju institūcijām jābūt bez kompromisiem un modrām, apņēmoties aizsargāt bērnus, kas uzticēti viņu aprūpei, un nedrīkst pieļaut, ka tās novirzītu no pienākuma pildīšanas ne ar draudiem, ne ar kāda ieguvuma piesaukšanu. Vecāki, kuri zina, ka laulības partneris pakļauj bērnu šādai seksuālai vardarbībai, nedrīkst klusēt, bet, ja nepieciešams, viņiem ar garīgās padomes vai civilo iestāžu palīdzību jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai nekavējoties pārtrauktu šādu smagi amorālu uzvedību, kā arī veicinātu dziedināšanu un terapiju.

Bahá'u'lláh lielu uzsvaru liek uz vecāku pienākumiem pret saviem bērniem, un viņš ir mudinājis bērnus izjust sirdī pateicību pret vecākiem, kuru prieks viņiem būtu jācenšas izcīnīt, lai iepriecinātu pašu Dievu. Tomēr Viņš ir norādījis, ka noteiktos apstākļos vecākiem viņu darbību dēļ var tikt liegtas vecāku tiesības. Vispasaules Taisnīguma Namam ir tiesības pieņemt noteikumus šajā jautājumā. Pašlaik tas ir nolēmis nodot izskatīšanai visus gadījumus, kad vecāku rīcība vai raksturs acīmredzami padara viņus necienīgus tādu vecāku tiesību ievērošanai kā piekrišanas došana bērna laulībai. Šādi jautājumi var rasties, piemēram, kad kāds no vecākiem ir izdarījis asinsgrēku vai kad bērns ir ieņemts izvarošanas rezultātā, kā arī tad, kad viens no vecākiem, kurš par to zina, nepasargā bērnu no otra īstenotas rupjas seksuālas vardarbības.

(No 1993. gada 24. janvāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)

[78]

.. Kaut arī bahājiešu bērni automātiski nemanto savu vecāku ticību, vecāki ir atbildīgi par savu bērnu audzināšanu un garīgo labklājību. Tāpēc bahājiešiem vecākiem saviem bērniem jau no pirmajām

dienām ir jācenšas nodot apziņu par Dievu un mīlestību uz Viņu, un viņiem ir jācenšas ievirzīt bērnus, lai viņi no visas sirds paklausītu Bahá'u'lláh pamudinājumiem, priekšrakstiem un likumiem. To skaitā ir visu Dieva Izpausmju atzīšana un mīlestība pret tām, saikne ar visu reliģiju piekritējiem, draudzība ar visiem cilvēkiem un neatkarīgas patiesības meklēšanas nozīme. Tāpēc ir dabiski uzskatīt pašus bahājiešu bērnus par bahājiešiem, ja vien nav pamata secināt pretējo. Ar šādu zināšanu un izpratnes pamatu katrs bērns būs labāk sagatavots skaidri domāt un pats spriest par to, kāds ceļš viņam būtu jāiet, sasniedzot briedumu vai pieaugušā dzīvē.

(No 1994. gada 26. janvāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[79]

Svētajos Rakstos ir daudz fragmentu, kas uzsver ģimenes vienotības nozīmi un bērnu lielo atbildību pret vecākiem un vecākiem – pret saviem bērniem. Šajā sakarā bahājieši patiesi ir aicināti būt paklausīgi vecākiem ..

Viens no svarīgākajiem ticības principiem tomēr ir mērenības princips visās lietās. Pat tikumi, ja tie tiek novesti līdz pārmērībai un nav līdzsvaroti ar citiem, savstarpēji papildinošiem tikumiem, var nodarīt neizsakāmu kaitējumu. Piemēram, nedrīkst sagaidīt, ka bērns paklausīs vecāku norādījumiem un grēkos. Turklāt pastāv briesmas, ja jebkuru likumu pārspīlētu atsevišķi no principiem, kas ir tā pamatā, vai no citiem likumiem. Kā paskaidroja 'Abdu'l-Bahá, ģimenes vienotībai ir izšķiroša nozīme, taču tai jābūt līdzsvarotai ar katra ģimenes locekļa tiesībām:

„Saskaņā ar Bahá'u'lláh mācību, ģimene, kas ir cilvēku kopa, ir jāizglīto saskaņā ar svētiem noteikumiem. Ģimenei ir jāmača visi tikumi. Pastāvīgi ir jāņem vērā ģimenes saišu nesaraucamība, un neviena ģimenes locekļa tiesības nedrīkst pārkāpt. Dēla, tēva, mātes tiesības – nevienas no tām nedrīkst pārkāpt, nevienas no tām nedrīkst būt patvaļīgas. Tāpat kā dēlam ir noteikti pienākumi pret savu tēvu, arī tēvam ir noteikti pienākumi pret savu dēlu. Mātei, mātai un citiem

mājsaimniecības locekļiem ir noteiktas prerogātas. Visas šīs tiesības un privilēģijas ir jāsauglabā, tomēr ir jāsauglabā ģimenes vienotība. Kaitējums vienam tiek uzskatīts par kaitējumu visiem, ērtības vienam – par ērtībām visiem, viena gods – par visu godu.”

(Vispārējā miera pasludināšana: ‘Abdu’l-Bahá runas Amerikas Savienotajās Valstīs un Kanādā 1912. gadā (Rīga, 2024), 60.10.)

Vēl viens pamatprincips, kam būtu jāietekmē bahājieša izpratni un pieeju prasībai būt paklausīgam vecākiem, ir pamudinājums visās lietās apspriesties. Saskaņā ar ‘Abdu’l-Bahá teikto, apspriedes faktiski ir „viens no Dieva likuma pamatelementiem”. Ja bērns un vecāki apspriežoties var padziļināt izpratni par otra viedokli un panākt domu un mērķa vienotību, viņi var izvairīties no konfliktiem par paklausību.

Sakarā ar jūsu diskusiju par attiecību starp, no vienas puses, paklausību vecākiem un, no otras puses, individuālo pašizpaušmi, brīvību un garīgo izaugsmi, Taisnīguma Nams iesaka jums apsvērt alternatīvu izpratni. Kaut arī cilvēki katrs atsevišķi ir atbildīgi par savu rīcību un garīgo attīstību, viņi nepastāv nošķirti, bet gan kā ģimenes un kopienas daļas. Izlemšana atteikties no personīgajām vēlmēm, respektējot vecākus vai arī ticības institūcijas, civilās iestādes vai likumu, ir brīvas gribas izpaušme, nevis tās ierobežošana. Izvēloties paklausīt, bērns var vairost ģimenes vienotību un tādējādi veicināt Dieva Lietu.

(No 1997. gada 24. septembra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[80]

Mūsu bērni ir jāaudzina garīgi un jāiesaista Lietas dzīvē. Viņus nedrīkst atstāt maldīties tik lielu morālu briesmu pārņemtā pasaulē. Pašreizējā sabiedrības stāvoklī bērnus gaida nežēlīgs liktenis. Miljoniem cilvēku daudzās valstīs tiek sociāli atstumti. Bērni atsvešinās no vecākiem un citiem pieaugušajiem neatkarīgi no tā, vai viņi dzīvo bagātības vai nabadzības apstākļos. Šīs atsvešinātības saknes ir savtīgums, kurš dzimis materiālismā, kas ir visās malās cilvēku

sirdis sagrābušās bezdievības pamatā. Bērnu sociālā atstumtība mūsdienās ir droša pazīme brūkošai sabiedrībai; šis nosacījums tomēr neaprobežojas tikai ar rasi, šķiru, nāciju vai ekonomisko stāvokli – tas attiecas uz visiem. Mūsu sirdis apbēdina apziņa, ka tik daudzviet pasaulē bērni tiek nodarbināti kā karavīri, tiek izmantoti kā strādnieki, faktiski pārdoti verdzībā, piespiesti nodarboties ar prostitūciju, padarīti par pornogrāfijas objektiem, savām iegribām sekojošu vecāku pamesti, kā arī krīt par upuri citos veidos, kuru ir pārāk daudz, lai tos visus pieminētu. Daudzas šādas šausmas vecāki paši nodara saviem bērniem. Garīgais un psiholoģiskais kaitējums nav aprēķināms. Mūsu vispasaules kopiena nevar izvairīties no šo apstākļu sekām. Šai atziņai vajadzētu mudināt mūs visus steidzami un ilgstoši censties bērnu un nākotnes interesēs ..

Bērni ir visvērtīgākais dārgums, kāds kopienai var būt, jo viņos ir nākotnes solījums un garants. Viņos ir nākotnes sabiedrības rakstura iedīgļi, ko lielā mērā nosaka tas, ko kopienas sastādošie pieaugušie dara vai nedara attiecībā uz bērniem. Viņi ir pienākums, kuru neviena kopiena nevar nesodīti atstāt novārtā. Visaptveroša mīlestība uz bērniem, izturēšanās veids pret viņiem, izrādītās uzmanības kvalitāte, pieaugušo uzvedības gars pret viņiem – tie visi ir nepieciešamās attieksmes vitāli svarīgie aspekti. Mīlestība prasa disciplīnu, drosmi pieradināt bērnus pie grūtībām, nevis ļauties viņu kaprīzēm vai atstāt viņus pilnībā savā vaļā. Ir jāuztur gaisotne, kurā bērni jūtas piederīgi kopienai un ir līdzdalīgi tās mērķu īstenošanā. Viņi ar mīlestību, bet uzstājīgi jāvada tā, lai viņi atbilstu bahāju standartiem, pētītu un mācītu Lietu saviem apstākļiem atbilstošā veidā ..

Un tagad mēs vēlamies dažos vārdos uzrunāt vecākus, kuriem ir galvenā atbildība par savu bērnu audzināšanu. Mēs aicinām viņus pievērst pastāvīgu uzmanību savu bērnu garīgajai izglītībai. Daži vecāki, šķiet, domā, ka tā ir tikai visas kopienas atbildība; citi uzskata, ka, lai saglabātu bērnu neatkarīgumu patiesības izmeklēšanā, viņiem nevajadzētu mācīt ticību. Vēl citi jūtas nepiemēroti uzņemties šādu uzdevumu. Neviens no šiem spriedumiem nav pareizs. Miļotais Skolotājs ir teicis, ka „tēva un mātes pienākums ir visiem spēkiem censties izglītēt dēlu un meitu”, piebilstot, ka, ja „viņi šo lietu atstās novārtā, viņi tiks saukti pie atbildības un saņems cienīgu pārmetumu

stingrā Kunga klātbūtnē.” Neatkarīgi no viņu izglītības līmeņa, vecākiem ir izšķiroša loma savu bērnu garīgajā attīstībā. Viņiem nekad nevajadzētu par zemu novērtēt savu spēju kopt savu bērnu morālo raksturu. Jo viņi īsteno neaizstājamu ietekmi, izmantojot mājas vidi, ko viņi apzināti rada, mīlējami Dievu, cenzdami ievērot Viņa likumus, kalpošanas garu Viņa Lietai, pretošanos fanātismam un atbrīvošanos no aprunāšanas izraisīta posta. Katram no vecākam, kurš tic Svētajai Dailei, ir pienākums izturēties tādā veidā, lai izsauktu bērna labprātīgu paklausību vecākiem, kam mācība piešķir tik lielu vērtību. Protams, papildus mājās veicamajiem pasākumiem vecākiem jāatbalsta bahāju bērnu nodarbības, ko organizē kopiena. Jāpatur prātā arī tas, ka bērni dzīvo pasaulē, kas viņos ieaudzina skarbās realitātes apzināšanos, izmantojot tiešu pieredzi jau aprakstīto šausmu veidā, kā arī neizbēgamu masu mediju ziņu plūsmu. Tādējādi daudzi no viņiem ir spiesti priekšlaicīgi pieaugt, un starp viņiem ir tie, kas alkst pēc standartiem un disciplīnas, saskaņā ar kuru veidot savu dzīvi. Uz šī drūmā dekadentās sabiedrības fona bahājiešiem bērniem vajadzētu spidēt kā labākas nākotnes emblēmām.

(No Vispasaules Taisnīguma Nama 2000. gada Ričvān vēstījuma
visas pasaules bahājiešiem)

[81]

III.
Ģimenes dzīves
uzlabošana

Izvilkumi no Bahá'u'lláh Rakstiem

Svētīgs ir tas nams, kurš ir saņēmis Manu maigo žēlastību, kurā tiek svinēta Mana piemiņa un kuru pagodina Manu tuvinieku klātbūtne, kuri ir pasludinājuši Manu slavēšanu, cieši pieķērušies Manas vēlēšanas saitei un pagodināti ar Manu vārsmu skandēšanu. Patiesi, viņi ir paaugstinātie kalpi, kurus Dievs ir izcēlis *Qayyúmu'l-Asmá'* un citos Rakstos. Patiesi, Viņš ir visu dzirdošais, Tas, kurš atbild un uztver visu.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no arābu valodas)
[82]

Augstsirdības sākums ir, kad cilvēks tērē savu bagātību sev pašam, savai ģimenei un nabagajiem savu ticības brāļu vidū.

Bagātības būtība ir mīlestība uz Mani; tam, kas mīl Mani, pieder visas lietas, un tas, kas Mani nemīl, ir patiesi pieskaitāms trūcīgajiem un nabagajiem. Lūk, ko ir parādījis godības un krāšņuma Pirksts.

(*Bahá'u'lláh vēstuļraksti, kas atklāti pēc Kitáb-i-Aqdas, 10.14.–10.15.*)
[83]

Nav šaubu, ka viss, ko ir atklājusi Visugodinātā Spalva, neatkarīgi no tā, vai tie ir priekšraksti vai aizliegumi, dod labumu pašiem ticīgajiem. Piemēram, starp baušļiem ir arī *Ḥuqúqu'lláh*. Ja ļaudis īstenos iespēju maksāt *Ḥuqúq*, vienīgais patiesais Dievs – lai Viņam godība augstumos – noteikti viņiem nesīs svētību. Turklāt šāds maksājums ļaus viņiem un viņu pēctečiem gūt labumu no saviem īpašumiem. Kā jūs varat novērot, liela cilvēku bagātību daļa tiek zaudēta, jo Dievs lemj pārņemt viņu īpašumus par labu svešiniekiem vai arī tādiem mantiniekiem, ar kuriem salīdzinājumā svešinieki būtu pat vēlāmāki.

Dieva pilnīgā gudrība tālu pārsniedz jebkādu aprakstu vai piemērotu pieminēšanu. Patiesi, cilvēki redz savām acīm un tomēr noliedz; viņi apzinās, tomēr izliekas, ka nezina. Ja viņi būtu ievērojuši Dieva priekšrakstus, viņi būtu guvuši šīs un nākamās pasaules labumus.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no arābu un persiešu valodas)
[84]

Izvilumi no 'Abdu'l-Bahá rakstiem un runām

Es lūdzu Dievu, lai Viņš žēlsirdīgi padara jūsu mājvietu par dievišķās vadības gaismu, lai Dieva Vārdi izplatās un mīlestības uguns iededzas Viņa uzticīgo kalpu un kalpoņu sirdīs. Esi drošs, ka katra māja, kurā cildina Dieva vārdu un slavēšanas dziesmas skan godības sfērai, patiešām ir debesu māja un viens no liksmes dārzeņiem Dieva paradīzē.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no arābu valodas)
[85]

Ja mīlestība un vienošanās izpaužas vienā ģimenē, šī ģimene attīstīsies, kļūs apgaismota un garīga; bet, ja tajā pastāv ienaidis un naidīgums, iznīcība un izklišana ir neizbēgama.

(Vispārējā miera pasludināšana: 'Abdu'l-Bahá runas Amerikas Savienotajās Valstīs un Kanādā 1912. gadā, 54.3.)
[86]

Salīdziniet pasaules tautas ar ģimenes locekļiem. Ģimene ir miniatūrs tautas modelis. Vienkārši palieliniet mājsaimniecības loku, un sanāk tauta. Palieliniet tautu loku, un sanāk visa cilvēce. Ģimenes apstākļi ir visas tautas apstākļi. Notikumi ģimenē ir notikumi tautas dzīvē. Vai ģimenes progresu un virzību sekmētu, ja tās locekļu vidū rastos nesaskaņas, un viņi visi ķīvētos, cits citu aplaupītu, greizsirdīgi un atriebīgi par ievainojumiem, meklējami savtīgu izdevīgumu? Nē, tas būtu progresa un virzības iznīcināšanas avots. Tā tas ir arī lielajā tautu saimē, jo nācijas ir tikai ģimeņu kopums. Tālab, tāpat kā nesaskaņas un nesaprašanās iznīcina ģimeni un kavē tās attīstību, tās iznīcina arī tautas un kavē to virzību.

(Vispārējā miera pasludināšana: 'Abdu'l-Bahá runas Amerikas Savienotajās Valstīs un Kanādā 1912. gadā, 58.2.)
[87]

Izturieties pret visiem saviem draugiem un radiem, pat svešiniekiem, ar vislielākās mīlestības un laipnības garu.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no persiešu valodas)
[88]

Neesi nelaimīgs; pāries bēdu vētra; nožēla nebūs ilgstoša; vilšanās izzudīs; Dieva mīlestības uguns iedegsies, un skumju un izmisuma ērkšķi un dzelkšņi tiks izskausti! Esi laimīgs; esi drošs par Bahá labvēlību, lai nenoteiktība un vilcināšanās vairs nepastāv, un neredzamās svētības nolaižas uz esības pasauli! ..

Ja draugi un radnieki attālinās no tevis, nebēdājies, jo Dievs ir tuvu tev. Sadarbojies, cik vien vari, ar radniekiem un svešiniekiem; izrādi sirsnīgu laipnību; parādi vislielāko pacietību un piekāpšanos. Jo vairāk viņi pretojas tev, jo lielāku taisnīgumu un vienlīdzību lej pār viņiem; jo vairāk viņi izrāda naidu un pretestību pret tevi, jo stiprāk izaicini viņus ar lielu patiesumu, draudzību un samierināšanos.

(Tablets of Abdul-Baha Abbas (New York: Bahá'í Publishing Committee), volume III, pages 557 and 558)
[89]

Ak jūs, laipnie brāļi, kas staigājat Dieva ceļu! Izsakiet Viņam pateicību, ka jūs esat apvienojuši gan fizisko, gan garīgo brālību, ka jūsu iekšējā realitāte ir kļuvusi gluži kā ārējā un jūsu ārējā realitāte ir sākusi izteikt iekšējo. Šīs brālības saldums uzmundrina dvēseli, un šīs radniecības smaržas priecē sirdi. Slavējiet Dievu, ka gluži kā pateicīgi putni esat uzcēlušī savas ligzdas Viņa dārzos. Un tā jūs turpmāk ligzdosiet Abhá valstības Visužēlīgā rožu dārzā uz dievišķā Lotus Koka zariem. Jo jūs esat vadības pļavas putni un devības lakstīgalas. Cik tā ir milzīga vēlība, cik tā ir varena debesu velte! Teiciet pateicību Dievam par šo bagātīgo vēlību un spožo sasniegumu.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no persiešu valodas)
[90]

Stāstiet ausīm tālēs un plašumos Valstības priecīgo vēsti, izsludiniet Dieva Vārdu un īstenojiet Dieva padomus un derības; tas ir, celieties ar tādiem tikumiem un īpašībām, lai jūs varētu nepārtraukti dāvināt dzīvību pasaules ķermenim un kopt Visuma zīdaiņus līdz brieduma un pilnības stāvoklim. Katrā tikšanās reizē no visa spēka iededziet Dieva mīlestības gaismu, priecējiet un uzmundriniet katru sirdi ar vislielāko sirsnīgo laipnību, izrādiet savu mīlestību svešiniekiem

tāpat, kā jūs izrādāt saviem tuvajiem. Ja dvēsele vēlas sastrīdēties, lūdziet izlīgumu; ja viņš jūs vaino, slavējiet viņu; ja viņš jums dod nāvējošu indi, sniedziet visu dziedinošo pretindi; ja viņš rada nāvi, parakstiet tam mūžīgo dzīvi; ja viņš kļūst par ērkšķi, mainieties uz rozēm un hiacintēm. varbūt, pateicoties šādiem darbiem un vārdiem, šī aptumšotā pasaule kļūs izgaismota, šis zemes Visums pārvērtīsies par debesu valstību un šis sātāniskais cietums kļūs par dievišķo galmu; karadarbība un asinsizliešana tiks izskausta, un mīlestība un uzticība pacels vienotības telti pasaules virsotnē.

(Tablets of Abdul-Baha Abbas, volume III, pages 557 and 558)
[89]

Ikviens nepilnveidojusies dvēsele ir egocentriska un domā tikai par pašlabumu. Bet, tās domu pasaulei mazliet paplašinoties, tā pievēršas arī savas ģimenes labklājībai un labsajūtai. Ja tās priekšstati paplašinās vēl vairāk, viņai rūpēs arī līdzpilsoņu laime; un, ja vēl tā augstā, tā sāks domāt par savas zemes un cilts godu. Bet, kad priekšstati un viedokļi sasniedz savu visplašāko izvērsumu un nonāk līdz pilnveidībai, tad to jau interesēs visas cilvēces izaugsme. Tad tā vēlēs labu visiem cilvēkiem un tieksies pēc visu zemju labklājības un uzplaukuma. Tas viss norāda uz pilnveidošanos.

(‘Abdu’l-Bahá rakstu izlase, 34.2.)
[92]

Ak Kungs! Šajā dižākajā virsvaldībā Tu pieņem bērnu aizlūgšanu par viņu vecākiem. Šī ir viena no šīs virsvaldības īpašajām, bezgalīgajām vēltēm. Tāpēc, ak, laipnais Kungs, pieņem sava kalpa lūgumu pie Tavas vienības sliekšņa un iegremdē viņa tēvu Tavas vēlības okeānā, jo šis dēls ir cēlies, lai Tev kalpotu, un visu laiku pieliek pūles Tavas mīlestības ceļā. Patiesi, Tu esi devējs, piedodošais un labsirdīgais!

(Bahá’í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá’u’lláh, the Bab, and ‘Abdu’l-Bahá, page 64)
[93]

Ak, Visužēlīgā kalpones! Pateicībā slavējiet Mūžseno Daili par to, ka esat uzaugušas un pulcētas šai varenākajā no gadsimtiem, šai apgaismotākajā no laikmetiem! Patiesā pateicībā par šādu devību, palieciet drošas un nelokāmas derībā un ievērojiet Dieva priekšrakstus un svēto likumu, lai ar mātes pienu jūsu bērni saņemtu vispārīgu izglītību, audziniet tos tā, lai jau no agrām dienām pašos sirds dziļumos viņu iedaba, viņu dzīves veids, visi viņu darbi atbilstu dievišķīgajām mācībām!

Jo mātes ir pašas pirmās audzinātājas, pirmās padomdevējas, un, patiesi, tieši mātes nosaka savu mazuļu laimi, viņu nākotnes diženumu, viņu pieklājīgumu un zinātkāri, viņu izpratni, spriešanas spēju un ticību.

(*Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, 96.1.–96.2.)

[94]

Ak tu, kas tikko uzziedējis Dieva mīlestības lokā! Teic pateicību Viņam, ka esi radies no Viņa tuvinieku sēklas, esi barots pie Viņa mīlestības un mākslas krūts un tiec kopts Viņa zināšanu klēpī. Es dedzīgi alkstu, lai tu varētu atalgot savas mātes un tēva cerības, izaugt cipreses garumā viņu īsteno vēlmju dārzā, kļūt par viņu centienu koka saldajiem un maigajiem augļiem, kalpot Dieva Vārdam un nest godu un slavu Viņa Lietai.

(No vēstuļraksta, kas tulkots no persiešu valodas)

[95]

Izvilkumi no vēstulēm, kas rakstītas Shoghi Effendi vārdā

Patiesas bahājiešu mājas ir īsts cietoksnis, uz kuru Lieta var paļauties, plānojot savas kampaņas. Ja .. un .. mīl viens otru un vēlētos apprecēties, Shoghi Effendi nevēlas, lai viņi domātu, ka šādi rīkojoties, viņi sev atņem kalpošanas iespējas; patiesībā šāda savienība uzlabos viņu spēju kalpot. Nav nekā skaistāka par to, ka jauni bahājieši apprecas un rada sev patiesas bahāju mājas, tieši tādas kā Bahá'u'lláh viņiem novēl.

(No 1932. gada 6. novembra vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)

[96]

Viņam bija ļoti skumji, uzzinot par jūsu ģimenes grūtībām, par jūsu nepatīkšanām un raizēm, un viņš vēlētos, lai jūs nezaudējat drosmi, esat pacietīgs un pārliecināts par Visuvarenā nezūdošo vadību un palīdzību. Mums visiem šajā dzīvē ir katram savi sīkie materiālie šķēršļi. Mēs nevaram pilnībā atbrīvoties no tiem. Pats labākais, ko darīt, pēc tam, kad visi pūliņi mūs nav spējuši darīt brīvus, ir koncentrēties uz to, kas vienīgais mūsu sirdī var nest īstu laimi un mieru. Un jums vajadzētu būt pateicīgiem Dievam par to, ka viņš ļāva jums atzīt un pieņemt Viņa ticību. Tas, protams, ir vienīgais prieka un mierinājuma avots, kas jums var rasties ciešanu brīžos. Vai ir vēl kāds vērtīgāks darbs kā vēsts mācīšana? Šis ir Aizbildņa padoms jums. Viņš vēlas, lai jūs pēc iespējas aizmirstu savas materiālās grūtības un pilnībā koncentrētos uz mācības apguvi un izplatīšanu. Jums ir vajadzīgā interese, dedzība, uzticība un spējas, un būtu žēl, ja jums neizdotos pilnībā izmantot šīs ievērojamās īpašības.

(No 1933. gada 4. oktobra vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[97]

Aizbildnis īpaši vēlas, lai es jūs aicinu saglabāt pacietību un pārliecību, un, pirmkārt, parādīt savam vīram vislielāko laipnību un mīlestību, atbildot ar to uz visu pretestību un naidu, ko no viņa saņemat. Samierinoša un draudzīga attieksme šādos gadījumos ir ne tikai katras bahājiertes pienākums, bet arī visefektīvākais veids, kā iemantot Lietas bijušo un esošo ienaidnieku simpātijas un apbrīnu. Mīlestība patiešām ir visspēcīgākais eliksīrs, kas var pārveidot vissliktākos un ļaunākos cilvēkus par debesu dvēselēm. Lai jūsu piemērs kalpo kā papildus apliecinājums šīs mūsu skaistās ticības mācības patiesumam.

(No 1935. gada 6. decembra vēstules, kas rakstīta kādai ticīgajai)
[98]

Aizbildņa vēstījums jums ir tāds, ka jums pastāvīgi jācenšas katram savā personīgajā dzīvē, kā arī savās sociālajās attiecībās atspoguļot Bahá'u'lláh vēstījuma skaistumu, šķīstību un atjaunojošo spēku. Mūsdienu bahājiešiem jauniešiem vajadzētu būt par paraugu

pasauls jaunajiem, tāpēc viņiem ir jāatbilst visaugstākajiem uzvedības standartiem. Tikai un vienīgi šāda cieša, vienota un konkrēta ticības ideālu un mācības ievērošana, ko īsteno katrs jauns bahājiešu vīrietis un sieviete, var pārsteigt ārpasauli un piesaistīt nopietnu tās uzmanību un ievērību.

(No 1937. gada 17. marta vēstules bahājiešu jaunajiem grupai)
[99]

Jūsu aprakstītais stāvoklis, kāds valda jūsu ģimenē, noteikti ir visnotaļ bēdīgs, it īpaši tāpēc, ka tas tik nopietni ietekmē jūsu brāļus un māsas, taču, lai arī šajā situācijā ir daži lielumi, kuru pārvarēšanā jūtaties bezspēcīgs, jums nevajadzētu atmet visus cerības uzlabot savu stāvokli, lai arī cik pakāpeniski tas notiks. Tīri pasīva attieksme var nest tikai jaunas vilšanās. Tāpēc jums jābūt drosmīgam, un, cik vien jūsu līdzekļi un apstākļi ļauj, droši un neatlaidīgi jācenšas labot savu ģimenes stāvokli.

(No 1940. gada 20. februāra vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[100]

Viņš bija apbēdināts dzirdēt, ka .. ir nelaimīgā noskaņojumā. Viņai noteikti nevajadzētu skumt, ja viņa atklāj, ka viņas ģimene nav atsaucīga pret mācību – jo ne katra dvēsele ir garīgi apgaismota. Patiešām, daudzi Praviņu ģimeņu locekļi ir palikuši neizmainījušies pat Dieva Izpausmes parauga un pārliecināšanas priekšā; tāpēc draugiem nevajadzētu uztraukties par šādām lietām, bet gan atstāt mīļoto cilvēku nākotni Dieva rokās, un ar savu kalpošanu un uzticību ticībai izpelnīties tiesības lūgt viņu galīgo gara atdzimšanu.

(No 1942. gada 9. marta vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[101]

Laulība starp divām dvēselēm, kuras ir dzīvas Dieva vēstījumam mūsdienām, nodevušās kalpošanai Viņai Lietuvai un strādājošas cilvēces labā, var būt iedarbīgs spēks citu dzīvē un piemērs un iedvesma citiem bahājiešiem, kā arī neticīgajiem.

(No 1943. gada 4. augusta vēstules, kas rakstīta diviem ticīgajiem)
[102]

Aizbildnim ļoti žēl par dažu jūsu ģimenes locekļu naidīgo attieksmi pret Lietu, kurai jūs esat cēlies kalpot, un viņš uzskata, ka jums jādara viss iespējamais, lai izvairītos no viņu atgrūšanas – protams, izņemot atteikšanos no savas ticības un darbības pārtraukšanu tajā.

Tā kā jūs nevarat mudināt viņus par to ieinteresēties, vislabāk ir darīt to, ko Skolotājs vienmēr ieteica šādiem gadījumiem: likt viņus mierā un lūgt par viņiem. Jūs varat būt pārliecināts, ka Aizbildnis arī lūgs par viņu apgaismību. Daudzus cilvēkus pēc tam, kad viņi bija nežēlīgi cīnījušies pret ticību, galu galā pārliecināja viņu radnieka bahājieša pacietība, mīlestība, takts un lūgšanas.

(No 1943. gada 14. oktobra vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[103]

Viņš uzskata, ka jums ar visiem līdzekļiem vajadzētu izrādīt vīram vislielāko mīlestību un līdzjūtību; ja jums kādreiz rodas šaubas par to, kā jums vajadzētu izturēties kā bahājiešiem, jums vajadzētu domāt par ‘Abdu’l-Bahá un izpētīt Viņa dzīvi, un pajautāt sev, kā būtu rīkojies Viņš, jo Viņš jums ir visādā ziņā nevainojams piemērs. Un jūs zināt, cik Viņš bija maigs un kā Viņa mīlestība un laipnība visiem spīdēja kā saules gaisma.

Jūsu vīram un bērnam ir tiesības uz jūsu mīlestību, un viņi sniedz jums lielisku iespēju izrādīt savu ticību Lietai.

Jums vajadzētu arī lūgt Bahá'u'lláh palīdzēt jums apvienoties ar savu vīru un padarīt jūsu māju par patiesām un laimīgām mājām.

(No 1946. gada 9. marta vēstules, kas rakstīta kādai ticīgajai)
[104]

Saistībā ar jūsu ģimenes problēmām viņš uzskata, ka, ja vēlaties ieteikumu, jums vajadzētu šos jautājumus izskatīt savā padomē; viens no šo padomju pienākumiem ir apspriesties ar draugiem un palīdzēt viņiem, un jūsu tiesības ir vērsties pie padomes.

(No 1947. gada 10. aprīļa vēstules kādam bahāju pārim)
[105]

Aizbildnis jau sen uzskata, ka .. bahājieši daudzos gadījumos neatbilst Bahā'u'llāh noteiktajam laulības ideālam. Viņus mēdz ietekmēt pašreizējā cilvēku vieglprātīgā un savtīgā attieksme pret laulības saitēm. Līdz ar to, kad viņš redz, ka jūs veiksmīgi dzīvojat atbilstoši bahāju standartam, pieliekot visas pūles un saglabājot šo sakrālo saikni, kāda jums ir ar vīru, viņš patiešām ir ļoti laimīgs. Viņš cer, ka jūs varēsiet būt piemērs citiem, jo viņš neatbalsta, ka dažas bahājiertes kalpošanas Lietuvai vārdā atsakās no sava vīra vai iet un sameklē jaunus!

(No 1950. gada 2. aprīļa vēstules, kas rakstīta kādai ticīgajai)
[106]

Aizbildnis lūgs, lai jūsu māte kļūtu par bahājiēti un ļoti aktīvi kalpotu Dieva Lietuvai. Jāpatur prātā, ka jūsu dzīvesveids kā iesvētītai bahājiēti jūsu māti ietekmēs varbūt tikpat daudz vai pat vairāk nekā lasīšana un apgūšana. Kad cilvēks redz bahāju mācības ietekmi uz otra cilvēka dzīvi, tam ļoti bieži ir ļoti liela ietekme.

(No 1952. gada 12. jūlija vēstules, kas rakstīta kādai ticīgajai)
[107]

Mūsu personīgo ambīciju piepildījums dzīvē ļoti reti nes laimi. Gluži pretēji, tas parasti izsauc veselu virkni jaunu ambīciju. Savukārt, kad mēs iegrimstam savos pienākumos gan kā cilvēki pret savām ģimenēm un līdzgaitniekiem, gan kā bahājieši pret Dieva Lietuvu un kalpojot tai pēc iespējas labāk atkarībā no saviem apstākļiem, mēs sākam izzināt, ko nozīmē laime.

(No 1956. gada 23. maija vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[108]

Aizbildnis lūgs par jums, jūsu bērniem un jūsu dārgo vīru. Tagad, kad jūs visi esat apvienojušies Dieva ticībā un laimīgi strādājat kopā, dievišķās svētības jūs noteikti sasniegs, un Svētā Gara apliecinājumi svētīs jūsu darbu. Magnēts, kas piesaista Svēto Garu, ir kalpošana

Dieva Lietā un jo īpaši Viņa spožās ticības mācīšana. Aizbildnis lūgs, lai katrs jūsu ģimenes loceklis būtu spoža zvaigzne Dieva labvēlības debesīs. Vārda apgūšana, meditācija par tā dievišķo nozīmi, lūgšana un pēc tam rīcība – nepieciešamas ir visas, bet pēc tam – neatlaidība darbībā. Ja tiks izpildīti šie soļi, cilvēks attīstīsies garīgi un uzvarēs, kalpojot Dieva Lietai.

(No 1956. gada 5. jūnija vēstules, kas rakstīta kādai ticīgajai)
[109]

Jums vajadzētu radīt savās mājās kopā ar ģimeni tādu bahāju mīlestības garu, kas patiesi ievēdīs jūsu sievu ticībā un piesaistīs jūsu bērnus.. Jūsu bērniem vissvarīgākais ir pieredzēt saskaņu mājās.

(No 1957. gada 15. augusta vēstules, kas rakstīta kādam ticīgajam)
[110]

Izvilumi no Vispasaules Taisnīguma Nama un tā vārdā rakstītām vēstulēm

Starp nozīmīgākajiem mērķiem, kas vietējai garīgajai padomei jāasniedz pilnīga brieduma sasniegšanas procesā, ir darboties kā bahāju ganāmpulka mīlošam ganam, veicināt vienotību un satiecību draugu vidū, vadīt mācību darbu, pastāvēt par Dieva Lietu, rīkot svētkus, jubilejas un regulāras kopienas sanāksmes, iepazīstināt bahājiešus ar saviem plāniem, aicināt kopienu piedāvāt savus ieteikumus, veicināt jauniešu un bērnu labklājību un, ja apstākļi to atļauj, piedalīties humanitārās palīdzības aktivitātēs. Attiecībās ar ticīgajiem padomei būtu nepārtraukti jāaicina un jāmudina apgūt ticību, izplatīt tās cildeno vēsti, dzīvot saskaņā ar tās mācību, brīvi un regulāri ieguldīt līdzekļus fondā, piedalīties kopienas pasākumos un vajadzības gadījumā meklēt pie padomes patvērumu ieteikuma un palīdzības saņemšanai.

(No 1972. gada 30. jūlija vēstules, kuru Vispasaules Taisnīguma Nams rakstījis kādai nacionālajai garīgajai padomei)
[111]

Kā jūs labi zināt, Bahá'u'lláh ir teicis: „Huqúq patiešām ir svarīgs bauslis. Visiem ir jāpiedāvā šis veltījums, jo tas ir labklājības, svētību un pārpilnības avots. Šī ir velte, kas paliks ar katru dvēseli katrā no Dieva, bagātības un dāsnuma Kunga, pasaulēm.” Uzticīgs ticīgais, kuram ir iespēja maksāt „Dieva tiesību”, ne tikvien kā nemeklēs attaisnojumus, lai izvairītos no šī garīgā pienākuma, bet pat darīs visu iespējamo, lai to izpildītu. No otras puses, tā kā paklausība šim likumam ir sirdsapziņas jautājums un Huqúqu'lláh maksāšana ir brīvprātīga rīcība, neklātos darīt neko vairāk, kā vien informēt .. draugus par viņu garīgo pienākumu, atstājot viņu pašu ziņā to, kā rīkoties šajā sakarā.

Tas pats princips attiecas arī uz tiem draugiem, kuri bagātīgi tērē savām ģimenēm, iegādājas vai uzbūvē dzīvesvietas un labiekārto tās, stipri pārsniedzot savas vajadzības, un attaisno šos izdevumus, vēlēdamies izvairīties no Huqúqu'lláh maksāšanas.

(No 1973. gada 26. februāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[112]

Pareizai bērnu izglītošanai ir būtiska nozīme cilvēces progresā, un garīgā un morālā audzināšana ir visas izglītības sirdī un ir tās būtiskais pamats. Mācot līdzcilvēkiem Bahá'í ticības patiesību un dzīvesveidu, mums ir jācīnās pret vienaldzības, materiālisma, mānīcības un dažādu aizspriedumu barjerām; bet mūsu jaundzimušajos bērnos mēs sastopamies ar šķīstām dvēselēm, kuras pasaule nav aptraipījusi. Kamēr viņi aug, viņus gaida neskaitāmi pārbaudījumi un grūtības. Jau no viņu dzīves pirmajiem mirkļiem mums ir pienākums mācīt bērnus gan garīgi, gan materiāli tādā veidā, kā Dievs ir paredzējis, lai, sasniedzot pilngadību, viņi var kļūt par Viņa Lietas aizstāvjiem un cilvēces garīgajiem un morālajiem milžiem, kam ir nepieciešamās prasmes stāties pretī jebkuriem pārbaudījumiem, un viņi patiešām būs „zvaigznes pie sapratnes debesīm” un „rāmi plūstoši ūdeņi, kas nes cilvēkiem dzīvību”.

(No 1976. gada 31. augusta vēstules, ko Vispasaules Taisnīguma Nams rakstījis visām nacionālajām garīgajām padomēm)
[113]

Ņemot vērā, ka jūs un jūsu vīrs esat apspriedušies par savām ģimenes grūtībām ar savu garīgo padomi, bet neesat saņēmuši atbilstošu ieteikumu, kā arī to, ka jūsu situācijas pārrunāšana ar ģimenes konsultantu bijusi bez panākumiem, Taisnīguma Nams uzskata, ka jūsu vīram un jums vissvarīgāk ir saprast, ka laulība var būt labklājības avots, kurš sniedz drošības sajūtu un garīgu laimi. Tomēr tas nenotiek pats no sevis. Lai laulība kļūtu par piepildījumu nesošu patvērumu, ir nepieciešama pašu laulības partneru sadarbība un viņu ģimeņu palīdzība.

(No 1979. gada 24. jūnija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma
Nama vārdā rakstīta kādai ticīgajai)
[114]

Bahāju koncepcija par sieviešu lomu sabiedrībā ir unikāla. Atšķirībā no pašreizējās tendences devalvēt mātes lomu, Bahá'í ticība apliecina, ka šī funkcija ir ļoti atbildīga un tai ir izšķiroša nozīme jaunās paaudzes saprātīgā attīstībā un tādējādi arvien progresējošas civilizācijas izveidē un uzturēšanā. Galvenā atbildība par bērnu izglītošanu mātei tiek piešķirta tieši tādēļ, ka viņa ir mazuļa iznēsātāja. Viņas attieksme, lūgšanas, pat tas, ko viņa ēd, un viņas fiziskais stāvoklis ļoti ietekmē bērnu, kad viņš vēl ir mātes miesās ..

Tomēr bahāju mācība neaicina ieslēgt sievietes mājās un neprasa, lai viņas nodarbotos tikai ar mājas funkcijām. Dažas norādes par sieviešu lomu bahāju virsvaldībā ir sniegtas 'Abdu'l-Bahá paziņojumos, ka „sievietēm ir jāvirzās uz priekšu un jāpilda sava misija visās dzīves nozarēs, kļūstot vienlīdzīgām ar vīriešiem,” un ka

„Bahá'u'lláh virsvaldībā sievietes virzās plecu pie pleca ar vīriešiem. Nav nevienas jomas vai piemēra, kurā viņas atpaliks: viņām ir vienādas tiesības ar vīriešiem, un viņas nākotnē ieņāks visās sabiedrības pārvaldes nozarēs. Viņu stāvokļa pacēlums būs tik liels, ka katrā darbības jomā viņas ieņems visaugstāko līmeni cilvēku pasaulē. Esi drošs par to. Neskaties uz viņu pašreizējo stāvokli. Nākotnē sievietes pasaulē atmirdzēs spožā izcilībā, jo tāda ir Bahá'u'lláh griba un mērķis.”

(No 1992. gada 4. augusta vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma
Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[115]

.. Ticības mācībā ir gluži skaidra nepieciešamība pievērst uzmanību bērnu izglītošanai un ģimenes dzīves veicināšanai. Problēma, kurai esat pievērsis uzmanību, rodas tad, kad ticīgie saskaras ar neatlaidīgiem aicinājumiem pēc palīdzības ticības veicināšanā, bahāju kopienas administratīvajā darbībā un nostiprināšanas darbā. Viņu izaicinājums ir izlemt, kā atbildēt uz šiem aicinājumiem, neatstājot novārtā savus pienākumus pret bērniem un citiem ģimenes locekļiem, ņemot vērā laika, enerģijas un resursu ierobežojumus, ar kuriem saskaras visi bahājieši.

Šīs problēmas risināšanai nav vienotas pareizas pieejas, jo individuālie apstākļi ir tik ļoti atšķirīgi. Tomēr ir skaidrs, ka bahājiešiem ir jācenšas panākt līdzsvaru, kurā tiek ņemtas vērā bērnu un ģimenes pamatotās vajadzības, kā arī vajadzības ārpus bahāju kopienas un tās izaugsme. Ģimenei attīstoties, ir jāiesaista visi tās locekļi ticības darbā, lai bērni identificētos ar to un neapvainotos par vecāku iesaistīšanos; tam būtu jānotiek aicināšanas un audzināšanas procesā, kā arī ģimenes locekļu motivēšanā, kas tiktu uzturēta, ģimenei kopīgi apspriežoties.

(No 1992. gada 20. septembra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma
Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[116]

Visi jūsu jautājumi attiecas uz būtisko bahājiešu bērnu izglītības tematu. Taisnīguma Nams uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai bahājieši vecāki censtos palīdzēt saviem bērniem ilgstoši un sistemātiski apgūt mācību, piepildīt savas dzīves ar garīgumu un kopt savu raksturu atbilstoši Bahá'u'lláh standartiem. Vecāku panākumi, veicot šos vitāli svarīgos pienākumus, mazinās risku, ka viņu bērni tiks pakļauti postošajiem spēkiem, kas ir raksturīgās iezīmes degradējošajai sabiedriskajai kārtībai, kurai tik ļoti nepieciešama labošana, un ka viņiem būs liegta iespēja piedzīvot Bahá'u'lláh dziedinošo vēlibu.

(No 1995. gada 2. jūlija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama
vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[117]

Bērnu pasargāšana no mūsdienu sabiedrības amorālās ietekmes ir viens no varenajiem izaicinājumiem, ar kuriem sastopas bahājieši vecāki. Līdzjūtīgi tika uzlūkota jūsu bažu izpausme par plašsaziņas līdzekļu, jo sevišķi televīzijas programmu, ietekmi uz bērniem. Kā jūs labi zināt, nav praktisku iespēju, kā bērnus pilnībā pasargāt no morāles problēmām sabiedrībā, kurā viņi aug. Tāpēc vecākiem ir jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka viņu bērni jau no pirmajiem gadiem saņem garīgo izglītību, gan izmantojot bahājiešu nodarbības, kuras veicina ticības institūcijas, gan ar morālo norādījumu un piemēru, ko viņi saņemtu mājās. Publicētā kompilācija par bahāju izglītību sniedz daudz noderīgu vadlīniju.

Tā kā bahājiešu bērniem nav iespējams izvairīties no nelabvēlīgas izturēšanās, kļūst svarīgi, lai bērnu iespējamā saskarē ar šādu uzvedību plašsaziņas līdzekļos un ikdienas dzīvē vecāki to gudri izmantotu kā līdzekli, lai viņus vadītu un palīdzētu novērtēt atšķiršanās no šiem paraugiem praktisko, kā arī garīgo nozīmi. Tas, cik lielā mērā jūs mēģināsiēt mazināt bērna pakļaušanu šādai ietekmei, tiek atstāts jūsu ziņā, ņemot vērā mācību.

(No 2001. gada 4. septembra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam bahāju pārim)
[118]

Taisnīguma Nams ir aizkustināts, uzzinot par jūsu mīlestību pret Svētīto Daili un par jūsu dedzīgo vēlmi kalpot Viņa Lietuvai un iegūt Viņa labvēlību. Ir daudz veidu, kā cilvēks var kalpot, un katram cilvēkam ir jāizvēlas, ko viņš vai viņa vislabāk var darīt, ņemot vērā savas iespēju un spēju robežas. Iespējas kalpot Lietuvai ne vienmēr izslēdz iespēju sniegt palīdzību savai ģimenei. Ir svarīgi atzīmēt, ka katrs cilvēka dzīves aspekts ir kalpošanas Bahá'u'lláh elements: mīlestība un cieņa pret vecākiem; tiekšanās pēc savas izglītības; labas veselības uzturēšana; amata vai profesijas iegūšana; izturēšanās pret citiem un augsta morālā standarta ievērošana; laulība un bērnu audzināšana; darbošanās ticības mācīšanās un bahāju kopienas stiprināšanā; un, protams, ikdienas lūgšanas un Rakstu apguve.

(No 2002. gada 22. septembra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[119]

Attiecībā uz jautājumu, vai laulājoties ir jāsaņem vecāku piekrišana, ir daži reti apstākļi, kas var padarīt šīs prasības pildīšanu neiespējamu vienam vai abiem no vecākiem: ja viens no vecākiem ir miris; ja viņš vai viņa ir pierādāmi psihiski slims un tādējādi nespēj pieņemt juridisku lēmumu; ja viņš vai viņa ir pazudis un nav uzmeklējams; ja viņš ir zaudējis tiesības uz bērnu vai ir oficiāli atteicies no atbildības par bērnu; ja viņš vai viņa ir nopietni nodarījis pāri bērnam. Pēdējo divu veidu lietas aptver tik plašu situāciju klāstu, ka tās parasti katrā atsevišķā gadījumā ir jānodod izskatīšanai Taisnīguma Namam.

(No 2006. gada 19. decembra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[120]

Jūs uztrauc šī principa¹³ piemērošana saistībā ar bērnu un jauniešu audzināšanu un jūs jautājat, vai būtu pieņemami, ja jūsu bērns izvēlētos nebūt bahājiēti. Veids, kā izprast neatkarīgas patiesības meklēšanas mērķi šajā kontekstā, ir atzīt, ka ir prātīgi atstāt katram cilvēkam pašam brīvu izvēli, kam viņi ticēs, pamatojoties uz katra patstāvīgu izpēti un iekšējo pārliecību un neuzliekot viņiem nekādu pienākumu automātiski pieņemt to, kam tic viņu vecāki vai citi cilvēki. Tas nozīmē arī to, ka pieaugušam cilvēkam jāuzņemas atbildība par lēmumu attiecībā uz to, kādai ticības sistēmai viņš pats piederēs. Bērni, kurus bahājiēši vecāki ir ievadījuši ticības zinībās, jau no šiem norādījumiem zinās, ka šī atbildība ir jāuzņemas personīgi katram pašam par sevi. Šis punkts ir skaidri izteikts Shoghi Effendi padomā, kas atrodams viņa vārdā kādai nacionālajai garīgajai padomei rakstītā vēstulē: „Kad bērns ir sasniedzis pilngadību, .. viņam jāsniedz pilnīga brīvība izvēlēties savu reliģisko piederību neatkarīgi no viņa vecāku vēlmēm.”

Neskatoties uz to, bērniem jau no agras bērnības ir nepieciešama morālā izglītošana, lai viņi vismaz varētu labi attīstīties savā sociālajā mijiedarbībā ar citiem. Visos atklātajos rakstos ir atrodama pamatā kopīgi morālie norādījumi, un ir pareizi, pat nepieciešami, lai bahājiēši vecāki ievērotu savus principus, virzot savus bērnus uz to, lai viņi kļūtu par garīgām būtnēm un pienācīgiem, noturīgiem sabiedrības

---

¹³ Neatkarīga patiesības meklēšana.

locekļiem. Galu galā Bahá'u'lláh ir uzlicis katram savam sekotājam pienākumu mācīt savu Lietu, raksturojot to kā viscienījamāko no visiem darbiem. Būtu patiesi dīvaini, ja, to zinot, māte bahājieta slēptu no sava bērna to, ko pati visiem citiem cilvēkiem māca par jaunāko Dieva atklāsmi. Turklāt Viņš ir aicinājis vecākus piedāvāt saviem bērniem garīgu audzināšanu jau no mazotnes, bet darīt to tādā veidā, kas neveicina fanātismu.

Bērni, kas pilnībā atstāti savā vaļā meklēt savu dzīves ceļu, saskaras ar drūmām perspektīvām, par ko tik uzkrītoši liecina nožēlojamā situācija ar jauniešiem mūsdienu sabiedrībā. Starp bērniem ieaudzināmām lietām viņu sagatavošanā nākotnei ir taisnīguma tikums, kas uzsver, cik svarīgi ir visu pašam saredzēt ar savām acīm – citiem vārdiem sakot, neatkarīgas patiesības meklēšanas nozīmi. Bez jebkādas izglītības vai orientieriem nevar izzināt patiesību. Tas attiecas uz zinātnieku, kurš diez vai spētu atklāt materiālo realitāti bez sagatavošanās izglītības ceļā. Ticības brīvībai attieksmei pret mācīšanos vajadzētu veicināt draugu palāvību, ka viņi ir apveltīti ar spēju attīstīt meklējošus prātus. Jo vairāk viņi apgūst mācību, jo vairāk šī spēja tiek atmodināta un vairota.

(No 2007. gada 31. jūlija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma
Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)
[121]

„Nemiet vērā, ka ģimenēs, kurās valda vienprātība, visas problēmas tiek viegli atrisinātas, ikviens ģimenes loceklis gūst panākumus un zeļ un plaukst šī ģimene pasaulē. Viņu lietas ir kārtībā, viņi bauda ērtības un rāmumu, viņi ir drošībā, viņu stāvoklis ir nostiprināts, viņus pat apskauž. Dienu no dienas šāda ģimene nostiprina savu stāvokli un vairo ilgstošu godu.”

‘Abdu’l-Bahá rakstu izlase, 221.10.

ISBN 978-9934-620-42-3

9 789934 620423